



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21.5.2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Vacka a přísedících Lenky Špryňarové a Ing. Petra Stejskala, t a k t o :

obžalovaný

Lukáš Nečesaný

nar. 18.3.1992 v Hořicích, trvale bytem Azurová 1068, 460 06 Liberec–Rochlice, naposledy bytem Pod Lipou 1659, 508 01 Hořice v Podkrkonoší, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v Hradci Králové,

je v i n e n , ž e

dne 21.2.2013 v přesně nezjištěné době mezi 16.55 hod. – 17.05 hod., v ulici Pod Lipou 2172, Hořice v Podkrkonoší, Královéhradecký kraj, v prostorách kadeřnictví, provozovaného L [REDACTED] B [REDACTED], nar. 15.3.1960, s přímým úmyslem ji usmrtit a získat tak majetkový prospěch, s rozmyslem, který spočíval v obstarání si zbraně, a to tupého předmětu, fyzicky napadl poškozenou L [REDACTED] B [REDACTED] nejméně 6ti opakovanými údery značné intenzity,

rozpůleným polenem, do oblasti vlasové části hlavy, kdy tímto jednáním poškozené způsobil mnohotná tupá poranění hlavy – četné tržnězhmožděné rány v temenních a týlních krajinách oboustranně a v pravé spánkové krajině, pod kterými se nacházely vpáčené tříštivé zlomeniny lební klenby, plošná ložiska krvácení do prostoru pod tvrdou lební plenou nad oběma týlními laloky mozku a drobná povrchní ložiska zhmoždění mozkové tkáně v obou týlních a pravém temenním, spánkovém a čelním laloku mozku a tržně zhmožděnou ránu dolní části pravého ušního boltce, kdy tato poranění vedla k bezprostřednímu ohrožení života poškozené, vyžadovala urgentní chirurgické ošetření a následnou zdravotnickou péči ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové, poté obžalovaný místo svého jednání prohledal, odcizil peněženku poškozené, v níž se nacházely osobní doklady, finanční hotovost a tržba kadeřnictví v celkové částce nejméně 10.000,- Kč, když po činu těžce poraněnou a na životě ohroženou poškozenou, která si s ohledem ke svému zdravotnímu stavu nebyla schopna zajistit nutnou lékařskou péči, uzamkl v prostoru kadeřnictví a z místa činu odešel, kdy pouze shodou náhod dne 21.2.2013 v době okolo 18.15 hod. byla poškozená L. [REDACTED] B. [REDACTED] nalezena svým synem, který jí zajistil lékařskou péči,

t e d y

dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem, a čin spáchal v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.

T í m s p á c h a l

Zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) tr. zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

a o d s u z u j e s e z a t o

Podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání šestnácti (16) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **p o v i n e n** zaplatit na náhradě škody poškozené L [REDAKCE] B [REDAKCE], nar. 15.3.1960, bytem [REDAKCE] částku 79.890,- Kč a Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, Kodaňská 144 I/46, Praha částku 235.243,- Kč.

Odůvodnění

Z důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsáný ve výroku tohoto rozsudku.

V této věci již zdejší soud rozhodoval dne 9.1.2014, kdy rozhodl stejným způsobem jako při tomto hlavním líčení a to v otázce viny i v otázce trestu a dále i v otázce o náhradě škody. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 10.3.2014, sp. zn. 8To 15/2014 byl původní rozsudek zrušen a věc byla vrácena zdejšímu soudu k novému projednání a rozhodnutí s tím, že zdejší soud měl za úkol provést důkaz předloženým znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví očního lékařství znalce MUDr. Břetislava Brožka, CSc. a pokud po provedení tohoto důkazu uzná za potřebné, má zdejší soud seznámit s jeho obsahem původního znalce prof. MUDr. Pavla Rozsívala, CSc. k odstranění případných rozporů mezi závěry jednotlivých znalců. V krajním případě pak může zdejší soud postupovat podle § 110 tr. řádu a k odstranění rozporů by bylo možno přibrat ústav. Vrchní soud dále zdejšímu soudu navrhuje jako vhodné provést důkaz znaleckým posudkem znalce MUDr. Michala Berana, což je znalecký posudek soudního lékaře a notářským zápisem JUDr. Edity Volné, která se vyjadřuje k otázce rychlosti lidské chůze obžalovaného v době, kdy se měl dopustit trestné činnosti. S ohledem na charakter těchto důkazů však ani Vrchní soud žádné převratné závěry po doplnění dokazování tímto směrem neočekává. Zdejší soud proto nařídil další hlavní líčení v této trestní věci, kdy vyslechl v průběhu hlavního líčení znalce MUDr. Břetislava Brožka, CSc. k výše uvedenému znaleckému posudku z oboru očního lékařství a to za přítomnosti původního znalce prof. MUDr. Pavla Rozsívala, CSc., provedl výše zmíněné důkazy, tj. výslech znalce z oboru soudního lékařství MUDr. Michala Berana (obhajoba na jeho osobní účasti trvala) a jako listinný důkaz byl konstatován notářský zápis JUDr. Edity Volné. Na základě žádosti obhajoby pak soud provedl i nad rámec zmíněného usnesení Vrchního soudu další důkazy, které obhajoba předložila a to důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie včetně výslechu znalce, dále znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky, zvláštní specializace kriminalistická odorologie, kdy byl rovněž znalec

v průběhu hlavního líčení vyslechnut a znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, specializace neurochirurgie a spondylochirurgie včetně osobního výslechu znalce. Dále soud osobně vyslechl jako svědka kpt. Mgr. M. H. a důkaz odborným vyjádřením z oboru metody pachové identifikace a to ve vztahu k možným přenosům pachových vzorků osoby u policistů kpt. H. a kpt. J. Dále byla vyslechnuta v průběhu hlavního líčení jako znalkyně MUDr. Michaela Málková a to k otázce, zda s ohledem na nové posudky z oboru neurologie a neurochirurgie se mění její závěry, které podala jako znalkyně v této věci v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a soud v průběhu hlavního líčení provedl další listinné důkazy, o kterých bude hovořeno níže.

Obžalovaný Lukáš Nečesaný byl po zrušení věci Vrchním soudem opětovně vyslechnut a uvedl toliko to, že setrvává na své výpovědi, kterou už učinil v přípravném řízení a v původním řízení před soudem a že se necítí být vinen.

V přípravném řízení vypověděl, že se výše uvedeného jednání nedopustil. Ve své výpovědi podrobně popsal svůj dosavadní život, občasné problémy ve škole i rodinnou situaci. V minulosti kadeřnictví poškozené asi třikrát až čtyřikrát navštívil a věděl o tom, že otevírací doba je do 17 hodin. K datu 21.2.2013 uvedl, že se jednalo o běžný školní den kdy navštívil školu, kam dochází do maturitního ročníku. V odpoledních hodinách měl domluveno doučování u svědka L. od 15.30 hod. – 15.45 hod. Odešel na doučování v černé bundě, černé mikině, modrých riflích, kožených vysokých botách, s batohem. Doučovací hodina u učitele L. trvá od 15.45 hod. – 15.50 hod. do 16.35 hod. Učitel L. měl ve zvyku přetahovat hodinu a vzhledem k tomu, že obžalovaný chtěl navštívit kadeřnictví, žádal jej, aby skončil s výukou okolo 16.45 hod. Přemýšlel, do kterého z kadeřnictví, nacházejících se v Hořicích, půjde. Od učitele L. odešel okolo 16.45 hod., šel od kruhového objezdu v Hořicích směrem k BČS, ke zdravotnímu středisku, směrem k restauraci Batalion doprava, okolo prodejny motorek, pokračoval rovně na konec ulice, kde pokračoval doprava směrem k lékárně a poté rovně nahoru ke kadeřnictví. V té době bylo okolo 17.00 hod. Cesta od lékárny ke kadeřnictví L. B. je dlouhá cca 200 – 300 metrů. Potkal zde dva seniory, předešel je a zahlédl malého chlapce, který tam stál po levé straně silnice, držel mobilní telefon, jednalo se o dítě ve věku 10-13 let, nakrátko ostříhané, světlých vlasů, výšky 150 cm, v bundě tmavé barvy. Obžalovaný uvádí, že chlapec tam čekal a jakoby zdálky zahlédl matku, která vycházela směrem od jednoho z panelových domů. V té době byl na chodníku před objektem kadeřnictví. V kadeřnictví se nesvítilo, paní si nevšiml, nesvítilo se ani na chodbě, ani v prostoru kadeřnictví. Venku se již stmívalo, vstupoval do objektu okolo 17.00 hod. Vešel dovnitř, první dveře zavřel, druhé také. Tyto dveře lehce vzaly, vzhledem k této skutečnosti o něm musela kadeřnice vědět. Poškozená stála v prostoru kadeřnictví, on zůstal stát v chodbičce před prostorem samotné provozovny, tedy v čekárně. Stál cca třičtvrtě metru před futry dveří. Obžalovaný velmi podrobně popsal poškozenou, která měla svázané světlé vlasy, uklízela, držela v ruce koště, byla již převlečená do riflí a halenky. Za této situace proběhl rozhovor, při němž se poškozené ptal, zda jej ostříhá, ona mu řekla, že již končí, ať přijde zítra, odešel pryč. U sebe měl cca 400 Kč. V kadeřnictví setrval 10-20 vteřin, šel domů. Určitě v kadeřnictví nebyl déle, to vylučuje. Kabelku ani peněženku poškozené neviděl. Domů přišel okolo 17.05 hod. - 17.10 hod. Po něm přišla jeho babička Marie Nečesaná, u níž bydlí. Cca 1 hodinu byl doma, pak okolo 18.20 hod. šel do obchodu Lidl pro květiny. Po cestě zpět v době okolo 18.30 hod. viděl policejní auto a vozidlo záchranné

služby, které přijíždělo podél stánku směrem ke kadeřnictví. Zavolał kamarádovi L [REDACTED] H [REDACTED] a společně poté jeli jeho vozidlem na BČS natankovat. Tento jej odvezl na schůzku s dívkou, kde byl cca 30 minut. Po schůzce přišel domů, přihlásil se na facebook, psal si s dalším z kamarádů jménem Č [REDACTED], v té době zjišťoval, co se stalo v kadeřnictví. Dohodli se, že se tam půjdou podívat. Na místě byla policie, byly zde policejní zátarasy, nic vevnitř v kadeřnictví neviděl. Hledal přítele Č [REDACTED], kterého nenašel a navštívil bar Hračkárna na náměstí v Hořicích v Podkrkonoší. Nikdo známý tam nebyl, proto se vrátil domů, neměl povědomost, co se v kadeřnictví stalo.

U původního hlavního líčení tuto svoji výpověď potvrdil a dále k dotazům konstatoval, v ten den měl na sobě rifle, černý kabát, mikinu a batoh NIKE. Potvrdil, že když se blížil ke kadeřnictví, tak zde viděl malého kluka, který stál přímo u kadeřnictví a ke kterému přicházela podle jeho názoru jeho matka, která k němu hovořila. Poté, co se vrátil z angličtiny, tak komunikoval se svou přítelkyní a s kamarádem, večer byl s M [REDACTED] R [REDACTED] na rande, kam jej dovezl kamarád L [REDACTED] H [REDACTED]. Kolem 20. hodiny se vrátil zpět a na facebooku komunikoval s L [REDACTED] Č [REDACTED], od kterého se dozvěděl, co se v kadeřnictví stalo a měli domluveno, že se tam půjdou podívat. Jelikož se však zpozdil, Č [REDACTED] již nenašel a potkali se až večer, kdy si společně šli dát cigaretu. Předtím byl ještě v baru Hračkárna, kde si za poslední peníze koupil bagetu a to i přesto, že dle svého tvrzení předtím doma jedl. O tom, že půjde do kadeřnictví k paní B [REDACTED] se rozhodl v průběhu dne během doučování. Podle svého vyjádření měl finanční prostředky, které mu stačily. Peníze mu poskytovala babička a vždy o víkendu dostal peníze od svých rodičů. Peníze mu stačily, avšak potvrdil, že měl různé dluhy, např. u své bývalé přítelkyně V [REDACTED] S [REDACTED], které dlužil 2.000 Kč a další menší částky u různých kamarádů, kdy peníze S [REDACTED] nevrátil proto, že prostředky na to určené většinou utratil. V kadeřnictví se ničeho nedotýkal. Pokud zde byly nalezeny jeho pachové stopy, tak se podle jeho názoru jedná o zfalšovaný důkaz. Potvrdil, že má oční vadu, takže bez brýlí prakticky nevidí, nosí je neustále.

Rodičům nikdy dle svého tvrzení žádné peníze nebral, aspoň ne větší částky. Výjimečně se stalo, že si vzal bez jejich svolení i vyšší částku, což si však s rodiči následně vysvětlili. Potvrdil, že příležitostně experimentoval s marihuanou, v poslední době však tento zlovyk omezil. Když šel ke kadeřnictví, tak kromě chlapce a té paní tam nikdo jiný nebyl, cestou přešel akorát dva důchodce. Uvnitř kadeřnictví si všiml hromádky vlasů, která byla přímo vedle křesla. Peněženky poškozené si nevšiml, nic jiného než křeslo, poškozenou a chuchvalec vlasů na zemi neviděl. Pokud v přípravném řízení uváděl, že měl angličtinu od 15.30 či od 15.45 hod. do 16.35 hod., tak nevypovídal v tomto směru pravdu, neboť to nepovažoval za nutné. Pravdou je to, že hodina byla od 16 do 17 hodin. Podle jeho názoru, když odcházel od pana L [REDACTED], tak veřejné osvětlení nesvítilo a on se v kadeřnictví dostal pouze do chodbičky, kde je lavice a čekárna. Zůstal stát nedaleko futer dveří, v celém kadeřnictví se nesvítilo, avšak bylo ještě vidět, tzn., že světelné podmínky byly dobré. Žaluzie byly asi roztažené.

Ten den s sebou neměl ani hodinky ani mobilní telefon. Čas, kdy má od pana L [REDACTED] odejít, kontroloval pan L [REDACTED]. Následně pak popsal svoji cestu od pana L [REDACTED] do kadeřnictví a zpět ke svým prarodičům. Do kadeřnictví přišel asi 3, 4 minuty poté, co viděl na kostelních hodinách, že je 16.51 hod. Domů přišel kolem 17. hodiny. Po 21.2. se jeho finanční situace

nijak nezlepšila, byla stále stejná. Policii vydal to oblečení, které měl uvedený den na sobě a se kterým nebylo nijak manipulováno.

Na závěr potvrdil, že nevěděl, do kolika má otevřeno druhé kadeřnictví, domníval se, že by to mohlo být také do 17 hodin a proto, když panu L. [REDAKCE] říkal, že potřebuje odejít dřív, tak již předpokládal, že půjde k poškozené.

S obžalovaným byla provedena prověrka jeho výpovědi na místě, při níž ukázal svůj pohyb v kadeřnictví s tím, že popsal setkání s poškozenou, uvedl, že si všiml, že někde v prostoru uprostřed provozovny se nacházela kupička vlasů, při prověrce umístil tuto kupičku vlasů doprostřed místnosti mezi kadeřnická křesla. Tato výpověď obžalovaného neodpovídá objektivně zjištěnému skutkovému stavu při ohledání místa trestného činu ani výpovědi poškozené, neboť tato kupička vlasů se nacházela na zcela jiném místě, kde by ji v případě, že nevstoupil do prostoru samotné provozovny kadeřnictví, obžalovaný nemohl vidět. Bylo zjišťováno, s ohledem na pohyb a jednání obžalovaného na místě, jaký časový úsek obžalovaný setrval v objektu kadeřnictví, kdy dle protokolu vyplynulo, že by zde měl setrvat, v případě, že se zde choval tak, jak uvádí ve své výpovědi, 23-27 vteřin, což neodpovídá dalším objektivně zjištěným důkazům.

V přípravném řízení byla opakovaně vyslechnuta poškozená L. [REDAKCE] B. [REDAKCE]. Uvedla, že dne 21.2.2013 byla v kadeřnictví, které vlastní, od 08.00 hod. V době mezi 12.00 hod. – 13.00 hod. měla obědovou pauzu. Během dne přicházeli různí zákazníci, jednalo se o muže i o ženy. Paní S. [REDAKCE] (masérka), jíž pronajímá v prostorách kadeřnictví jednu místnost, byla na pracovišti toliko dopoledne. Dopoledne obsloužila více zákazníků, neví však přesně, kdo u ní byl. K dotazu, jaké klienty obsloužila mezi 16-17 hod., poškozená uvedla, že předposledním zákazníkem byla nějaká paní, po této paní přišel chlapec s maminkou, kteří již v předchozím období její služby využili dvakrát. Jednalo se o chlapce okolo 10 let věku, tmavých vlasů, trochu delších, kterého ostříhala nůžkami. Celý úkon trval okolo 15 minut, oba odcházeli v 16.30 hod. Po nich nikdo, koho by stříhala, již nepřišel. Neví, kolik bylo přesně hodin, dívá se spíše na hodiny okolo páté, kdy končí a odchází. Po odchodu tohoto chlapce začala uklízet. Někdy uklízí v pracovním oděvu, někdy již v oděvu civilním, a to když spěchá. Zpravidla telefonuje manželovi, aby pro ni někdo z rodiny přijel, ovšem v inkriminovaný den měli vozidlo v opravně. Domnívá se, že bylo okolo 17. hodiny, kdy již měla prakticky uklizeno a byla na odchodu. V té době byly vstupní dveře do kadeřnictví odemčené, slyšela otevírat dveře a v otevřených dveřích z chodbičky (zádveří) do čekámy kadeřnictví stál mladý muž, který se na ni smál, nic nechtěl. Ptala se ho, co žádá, on odpověděl, že ostříhat. Na odpověď nečekal a zpoza zad vytáhl poleno, jednalo se o půlpoleno, které vzal do obou rukou a začal ji bít do hlavy. Pamatuje si tři silné údery do temene hlavy, srazil ji na kolena, v útoku pokračoval dál. Svědkyně uvádí, že neví, co pachatel dělal poté, když ji přestal bít, neboť byla v bezvědomí. Je stoprocentně přesvědčena, že mezi pachatelem jednání vůči její osobě a malým chlapcem do kadeřnictví nikdo nevstoupil. K popisu uvedla, že se jednalo o mladšího muže, takového „študáčka – gympláčka“, výšky okolo 170 cm, příjemného obličeje, hustých tvrdých vlasů, které mu trčely dopředu v takovém moderním účesu. Rozhodně neměl brýle a byl o kousek větší než ona (svědkyně měří 160 cm). O penězích nemluvil. K situaci na místě jednání uvedla, že v té době bylo rozsvíceno toliko v čekárně, v místnosti s kadeřnickými křesly bylo zhasnuto. Skla

v oknech jsou zatnavená, nacházejí se na nich žaluzie. Do místnosti pronikalo světlo zvenčí. Není si jista, kde v této době měla klíče a peněženku, neboť se připravovala k odchodu a tyto věci umísťuje různě. Uvedla, že po každém zákazníkovi vlasy zametá na kupičku, kterou umísťuje do rohu místnosti vedle akumulčních kamen, toto dělá celý den, až poté vlasy uklidí do odpadkového koše. Vyloučila, že by ona kupička vlasů byla ve středu místnosti kadeřnictví. Zjistila, že se jí ztratila peněženka, v době činu měla u sebe v peněžence okolo 10.000,- Kč, průkazku zdravotní pojišťovny, občanský průkaz a další zejména zákaznické karty. Nejednalo se však o karty platební. Dále se ztratil svazek pěti klíčů. Bít ji pachatel začal až za situace, kdy zavřel dveře ze zádveří do čekárny. Kabelku má zpravidla na bílé plastové židli, případně na židli určené ke stříhání dětí. Ví o tom, že ji poté našel syn, nevyšimla si, že by útočník měl nějaké zavazadlo.

Poškozená byla dále vyslechnuta dne 22.4.2013, kdy při jejím výslechu se účastnila i znalce Mgr. Lenka Čermáková, která posléze zpracovávala na poškozenou znalecký posudek. V této výpovědi uvádí v podstatě shodné skutečnosti, jako ve své předchozí shora konstatované výpovědi, toliko upřesňuje, že skutečně stříhala chlapce, který přišel s maminkou, platil 80 Kč a odcházeli společně. Bylo asi 16.45 hod. Vlasy zametá po každém ze zákazníků, vždy na jedno určité místo. Když uklízí, zhasíná v provozovně světlo. Vzpomněla si, že se převlékla, tedy svlékla si pracovní oděv a oblékla si rifle, růžovou halenku a vysoké kozačky. Peníze si dávala do peněženky, chystala se k odchodu s tím, že si věci skládala do kabelky. Slyšela bouchnout dveře, jako když přichází zákazník. Potvrdila opět, že se svítilo toliko v čekárně. Klíče od vchodových dveří do kadeřnictví mívá zpravidla ve vchodových dveřích zevnitř. Ty dveře se otevřely v době mezi 16.55 hod. - 16.58 hod., kdy přemýšlela o tom, že přeci všichni ví, že končí v 17 hodin. Vyhlédla z provozovny, šla do čekárny pro zákazníky. Muže popisuje shodně. Dveře ze zádveří do čekárny byly otevřené, zavřené byly dveře vchodové. Upřesňuje, že ji pachatel tloukl tou vypouklou stranou polena. Jednalo se o za sebou následující rány, pak již nic neví, neboť upadla na zem, ovšem i zde ji pachatel bil. Opět stvrzuje, že mezi malým chlapcem a pachatelem útoku nikdo jiný nepřišel. Vylučuje, že by uprostřed provozovny byla kupička vlasů. Kdyby onen mladík, který na ní zaútočil, nepřišel, již by odešla domů tak do cca 3 minut. Vzala by si toliko kabelku, klíče a bundu. Po napadení špatně vidí, a to jak nablízko tak i na dálku, je schopna rozeznávat toliko obrysy, bolí ji hlava, motá se. Navštívila očního lékaře, který jí nic konkrétního neřekl. Před napadením používala brýle toliko na čtení, a to cca 1,5 dioptrie. Při útoku se jí ztratila peněženka, v níž měla řádově 10.000 Kč.

U hlavního líčení svědkyně vypověděla shodně s tím, co uváděla v přípravném řízení a zopakovala, že posledním zákazníkem byl malý kluk, kterému bylo asi 10 let a který odešel s matkou a pak již zde nikdo nebyl až do doby, než do kadeřnictví vešel pachatel. Malý hoch odešel asi v 16.45 hod. a mezi jeho odchodem a příchodem pachatele uplynulo asi 10 minut. Svítilo se v čekárně, v provozovně již bylo zhasnuto. Žaluzie byly vodorovné a bylo mezi nimi místo, takže světlo z vnějšku prosvítalo. Nesvítila v provozovně proto, že již chtěla jít domů, navíc chtěla, aby lidé viděli, že již skončila pracovní doba, pokud by někdo přicházel zvenčí. Zhasla až v době, kdy se začala převlékat. Pachatel neměl brýle, stála proti němu zepředu. Poleno, které s sebou útočník přinesl, měl schované v rukách za zády a viděla ho až v době, kdy jej vytáhl. Pachatel stál opřený zády o futra dveří a když poleno vytáhl, začal ji tlouct polenem, které držel oběma rukama, do hlavy. Zda měl s sebou nějaké zavazadlo, to si

nevšimla. Následkem tohoto jednání špatně vidí a má problémy s vlasy. Ten den, kdy došlo k útoku, tak nebyla s nikým domluvená, že pro ni přijede, neboť měli rozbité auto. Potvrdila, že nikdy nenechává kupičku vlasů uprostřed místnosti, vždy po každém zákazníkovi ji zamete do rohu a následně vlasy uklidila do koše. Svědkyně vyloučila, že by pachatelem byl některý z jejich synů, protože pachatel stál metr proti ní a viděla ho. Je pravdou, že klíče od kadeřnictví má E■■■■ M■■■■, neboť tam v minulosti pracoval na různých věcech, když předělávali kadeřnictví a rovněž její manžel. Oba mají klíče pouze od hlavních dveří, nikoliv od provozovny. Pokud chtěli jít na záchod, tak jim stačily klíče od hlavních dveří. Podle svědkyně byl pachatelem někdo cizí, neboť vlastní děti by poznala. Útočník byl mladý, kolem 20 roků, tmavších vlasů a měl odrostlého ježka asi 7 cm.

K dotazu státní zástupkyně svědkyně uvedla, že pachatel po ní peníze nechtěl, ihned ji začal bít. Opětovně potvrdila, že mezi desetiletým chlapcem a útočníkem nikdo jiný nepřišel. Když uklízela v provozovně, tak dveře z provozovny do čekárny byly otevřené, stejně tak dveře z čekárny do zádveří. Vchodové dveře ze zádveří ven byly zavřené. Kabelku s peněženkou mívá na bílé plastové židli. Když odchází, tak si ji dá buď na druhé křeslo, nebo na dětskou židličku. Není si však jistá, kde ji měla přesně v tento den.

K dotazům obhájce dále doplnila, že již přesně neví, koho ten den stříhala. Začala uklízet ihned poté, co hoch s matkou odešli. Setřela předsíň a čekárnu, zda setřela provozovnu, to si již nevpomněla. Jelikož už byla převlečená, tak nepočítala s tím, že by ještě někoho ostříhala, i kdyby přišel těsně před 17. hodinou. Předpokládá, že lidé naproti v bytovce vědí o tom, že pro ni rodinní příslušníci většinou do práce jezdí autem. To, že ten den pro ni nikdo nemohl přijet, byla výjimečná situace, většinou pro ni manžel jezdí. Svědkyně se rovněž vyjádřila na základě dotazu obhájce ke způsobu provedení fotorekognice a rekognice a konstatovala, že když jela z rekognice, tak dospěla k závěru, že je možné, že označila jiného člověka než pachatele, neboť při poznávání si nebyla úplně jistá, neviděla příliš dobře a bolela ji hlava a po zdravotní stránce se necítila v pořádku. Potvrdila, že ji rodina navštívila v nemocnici, ona chtěla mluvit se svým synem E■■■■ M■■■■, neboť chtěla, aby všechno kolem její hospitalizace zařídil, protože je na něho spolehnutí. V době útoku měla na sobě zlaté náušnice. Dozvěděla se, že jedna náušnice měla být po útoku na zemi společně s umělými nehty. Podle názoru svědkyně měl na sobě pachatel bundu, která byla asi do pasu. Dále svědkyně uvedla, že na fotografii č. 61 jsou z kabelky pouze rukavice a růžový mobil, ostatní věci jsou z lékárníčky.

V přípravném řízení byla rovněž vyslechnuta svědkyně P■■■■ Š■■■■, kdy svědkyně se při svých výsledcích opakovaně vyjádřila k tomu, co viděla dne 21.2.2013 v ulici Pod Lipou v Hořicích v Podkrkonoších, tzn. v místě, kde má poškozená kadeřnictví. Svědkyně uvedla, že žije v panelovém domě v bytě ve 4. patře, kdy tento dům se nachází naproti kadeřnictví poškozené L■■■■ B■■■■. Z kuchyně se dívá přímo na vchod do kadeřnictví. Dne 21. 2. 2013 okolo 17. hodiny telefonovala ze svého mobilního telefonu dle jejího času v 16.44 hodin, měla otevřené okno, pila kávu a kouřila z okna v kuchyni. Tento hovor trval 17 vteřin. Za této situace viděla, že z kadeřnictví poškozené L■■■■ B■■■■ vyšel malý chlapec, měl tmavomodrou bundu a černé kalhoty. Neměl čepici. Jednalo se o špinavého blondáka ve stáří 10ti let, odbočil k náměstí, u kontejneru na odpad se zastavil a zde stál po dobu 5-10 minut. V této době se svědkyně dívala na druhou stranu ulice, když ze

shora ulicí Pod Lipou přicházel muž, kterého si všimla za situace, kdy byl na chodníčku před kadeřnictvím. Měl černou bundu do pasu, tmavomodré kalhoty, světlehnědé vlasy vzadu vystříhané, bez čepice a byl mladšího vzhledu. Muž vstoupil do kadeřnictví, přičemž muž vstupoval do kadeřnictví za situace, kdy ona opět telefonovala. Dle času na jejím telefonu začala telefonovat v 16.55 hodin a telefonát trval 1.03 minut. V kadeřnictví se svítilo toliko v chodbičce, tam, kde jsou kadeřnická křesla, byla tma. Prostor sledovala po dobu cca 2 minut. Muž zavřel dveře kadeřnictví. Za dobu, kdy sledovala prostor kadeřnictví, muž z kadeřnictví nevyšel. Po telefonátu odešla do obývacího pokoje za synem. Svědkyně konstatuje, že mezi odchodem malého chlapce a příchodem jí popisovaného muže, do kadeřnictví nikdo nevstoupil. Poté se zdržovala celou dobu v obývacím pokoji, do kuchyně přišla, až když přijely sanitky. K popisu muže ještě uvedla, že se jednalo o štíhlého muže výšky 180 cm. Dle svých zvyklostí kouřila minimálně 2 minuty, po celou dobu od okna neodešla. Brýle nenosí, v místě byly dobré světelné podmínky, neviděla, že by muž vstupující do kadeřnictví měl nějaké zavazadlo. Poté byla svědkyně vyslechnuta ještě dne 18.7.2013, kdy se vyjádřila k výpisům z jejího mobilního telefonu, kdy dle operátora 1. hovor započal v 16.48 a další hovor pak v 16.59 hod., kdy se jedná o hovor trvající právě 1:03 min.

U hlavního líčení se tato svědkyně od své výpovědi neodchýlila. Potvrdila, že telefonovala s kamarádkou a zopakovala, že mezi odchodem malého chlapce a příchodem muže do kadeřnictví nikdo nepřišel. Chlapec odcházel z kadeřnictví sám a když odcházel z kadeřnictví, tak přichází muž přicházel vpravo při pohledu svědkyně. Toto se stalo v době jejího prvního hovoru. Přicházejícímu muži do obličeje neviděla, byl vyšší, měl černou kratší bundu a modré kalhoty. Byl hubený, podle jejího názoru špinavý blondák s krátkými vlasy. Brýle, čepici ani batoh neměl. Dveře otevíral levou rukou, pravou ruku měl dole podél těla. V kadeřnictví byl asi 5 minut, což poznala podle toho, že to byla doba, za kterou vypila kafe a vykouřila cigaretu. Mezi odchodem chlapce a příchodem tohoto člověka nikdo jiný do kadeřnictví přijít nemohl a hoch byl v kadeřnictví ještě v době prvního telefonátu v 16.48 hod. Obžalovaného nezná. K poškození se chodila nechávat stříhat, ví o tom, že poškozená zametala vlasy na kupičku, kterou pak dala na lopatku a hodila do koše. V době, kdy přicházel ke kadeřnictví ten muž, tak svítilo veřejné osvětlení. V provozovně se nesvítilo, svítilo se v hlavní chodbičce. Zda měla poškozená zatažené žaluzie, to neví, je jí známo, že její pracovní doba je od osmi do sedmnácti hodin. K doplňující otázce uvedla, že si již není jistá, zda svítilo veřejné osvětlení. Muž, který vešel do kadeřnictví, vstupní dveře za sebou zavřel.

K dotazům obhájce pak uvedla, že když hovořila s kamarádkou telefonem, tak chlapec vyšel z kadeřnictví a šel směrem dolů. Viděla ho vycházet z kadeřnictví a šel ke kontejneru, kde se zastavil. Nikdo s ním nebyl, šel sám. Neviděla, že by k tomu hochovi přišla nějaká žena nebo někdo jiný. Potvrdila, že osobu, která přicházela shora, viděla přicházet v 16.59 hod., neboť bylo zjištěno, že její mobilní telefon je o čtyři minuty zpožděn, takže se nejednalo o čas 16.55 hod.

J **R** coby svědek v přípravném řízení se vyjádřil k osobě obžalovaného. Potvrdil, že si půjčil v bance 50 tisíc korun na nákup auta, avšak tyto peníze prohrál v automatech, kdy pozval i obžalovaného a další lidi, kteří s ním společně popíjeli a on sám jim nějaké peníze na hraní poskytl. Podle jeho názoru obžalovaný někdy nosil brýle, někdy ne.

U hlavního líčení potvrdil, že peníze obžalovanému dal, aby s nimi hrál. Obžalovaný se mu zdá agresivní, neví o tom, že by v minulosti někoho napadl, avšak je pravdou, že on sám měl s obžalovaným konflikt, neboť jej obžalovaný zmlátil.

Svědka L. Č. v přípravném řízení vypověděl, že je kamarádem obžalovaného a zná se s ním již delší dobu a věděl rovněž o jeho rodinných problémech. Potvrdil, že obžalovaný občas konzumuje marihuanu a rovněž ví o tom, že si R. půjčil peníze a následně on, Nečesaný a další kamarád společně s R. navštívili Liberec a Prahu, kde vypůjčené peníze ve výši 50 tisíc korun prohráli. Tento svědek uvedl, že obžalovaný R. kvůli tomu, že o obžalovaném vyprávěl, že ho přemluvil do hraní automatů, fyzicky napadl. Tento incident viděl. Potvrdil, že obžalovaný mlátil R. do ledvin a to i v době, kdy R. již ležel na zemi, jednalo se asi o deset až patnáct ran. Podle něho to byly velmi silné rány. R. se nijak nebránil a svědka překvapilo, s jakou intenzitou jej obžalovaný napadl. Ještě předtím než začal obžalovaný R. mlátit, tak jej hodil na popelnice a sám svědek uvedl, že toto své napadení přehnal. Ke dni 21.2.2013 uvedl, že 21.2.2013 svědek uvedl, že okolo 19.30-20.00 hodin se přihlásil na facebook, mezi 20.00-20.30 mu sděloval informace svědek K., zda neví, co se děje na sídlišti. Poté z telefonátu matky zjistil, že došlo k přepadení kadeřnictví. Psal obžalovanému s tím, že se spolu s K. pojedou podívat na místo, ovšem obžalovaný na sraz nepřišel. Místo přepadení navštívil, ovšem nic nezjistil. Okolo 21.30 hodin kouřil cigaretu s obžalovaným, který jej informoval, že téhož dne navštívil ono přepadené kadeřnictví, neboť se chtěl nechat ostříhat, ostříhaný nebyl. Obžalovaný mu sděloval, že v kadeřnictví byl okolo 16.55 hodin. Říkal mu, že stál toliko mezi dveřmi u vchodu kadeřnictví. Obžalovaný si u svědka dne 24.2.2013 uschoval rukavice, jednalo se o černé kožené rukavice, důvod neví. Dne 21.2.2013 (tedy v den loupežného přepadení kadeřnictví) žádal po obžalovaném půjčit 100 Kč, ten mu je nepůjčil, i když mu sděloval, že měl u sebe 800 Kč, z nichž 400 Kč vrátil svědku H.

U hlavního líčení v základních rysech potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení, avšak uvedl, že útok obžalovaného vůči R. nebyl tak agresivní, jak to uváděl v přípravném řízení. Potvrdil, že obžalovaný měl peníze od své babičky, kouřil. Zda někomu dlužil peníze, to neví. Potvrdil, že měl s otcem problémy kvůli tomu, že doma odcizil peníze a že v uvedený den, kdy došlo k útoku v kadeřnictví, s obžalovaným na facebooku komunikoval a večer se sešli u svědka na balkoně a vykouřili spolu cigarety, což bylo kolem 21.00 – 21.30 hod. Potvrdil, že obžalovaný nemohl volně disponovat s penězi, že mu peníze dávala babička. Útok na R. se mu nezdál agresivní proto, že jej obžalovaný nenapadl do obličeje nebo do břicha. Pokud jej obžalovaný mlátil do zad, tak to podle svědka není tak hrozné. Potvrdil, že 24.2. si u něj obžalovaný nechal rukavice se sdělením, že je nechce s sebou nosit po kapsách, když už není taková zima. Byly to rukavice kožené, černé, údajně mu vadily v kapsách. Když se začalo ve městě hovořit o tom, že by pachatelem měl být obžalovaný, tak oni v partě toto řešili a dospěli k závěru, že je to blbost, že to obžalovaný nemá zapotřebí.

Svědka J. Ch. vypověděl v přípravném řízení, že obžalovaný užíval pervitin i marihuanu a že mu bylo známo, že obžalovaný rovněž doma kradl peníze a různé věci. Podle jeho názoru se však obžalovaný jedná, které mu je kladeno za vinu, nedopustil.

Potvrdil, že obžalovaný doma kvůli pervitinu kradl elektroniku, bankovku v hodnotě 500 euro apod. Věci následně prodal a kupoval za ně pervitin, případně hostil kamarády. Obžalovaný mu říkal, že věci krade proto, aby měl peníze.

Shodně vypověděl svědek i u hlavního líčení s tím, že podle jeho názoru sice odcizil nějakou hotovost, avšak byly to rodinné peníze, tak se mu to zdá vcelku normální. Dále potvrdil, že mu bylo jasné, že obžalovaný bral doma elektroniku, když neměl peníze a pokud se domníval, že to bylo kvůli pervitinu, tak to bylo i na základě debaty s dalšími kamarády. Svědek rovněž potvrdil to, že obžalovaný měl problémy se svým otcem právě kvůli domácím krádežím a problémy se školou, na kterou kašlal. Obžalovaný nosil brýle prakticky pořád. Obžalovaný od něho koupil auto, kde na to vzal peníze, to neví.

L. H. ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného zná asi tři roky, byl jeho spolužákem na střední škole a ví o tom, že obžalovaný žije u svých prarodičů. Zpočátku mu šla škola dobře, následně se zhoršil. Ví o tom, že obžalovaný přerušil školu, avšak neví, proč. Obžalovaný na tom s penězi nebyl špatně, neměl důvod si je půjčovat. K 21.2.2013 svědek uvádí, že byl na praxi v elektru, s obžalovaným hovořil až v 18.45 hodin, neboť před tím mu v 18.30 hodin psal obžalovaný, zda by si s ním nešel zakouřit (faxová komunikace v 17.59 hod.). Nejprve s ním svědek nechtěl jít, posléze však po zazvonění obžalovaného v 18.45 hod. odešel z bytu. Šli do auta svědka, jeli na BČS a když projížděli ulicí, tak v ulici Pod Lipou stáli policisté a Záchraná služba. Obžalovaný mu říkal, že v tom kadeřnictví byl okolo 17.00 hodiny a kadeřnice mu sdělila, že již má zavřeno, víc se o situaci nebavili. Benzín do jeho vozidla zaplatil obžalovaný. Okolo 19.10 hodin vystupoval obžalovaný z jeho vozidla před internátem střední školy. Dne 22.2.2013 v 12.40 hod. sděluje obžalovaný svědkovi na facebookové komunikaci, že včera v 17 hodin v kadeřnictví byl, že je možná podezřelý, dále řeší, zda se má či nemá přihlásit policii, když v kadeřnictví byl sotva 3 minuty a viděl jej nějaký důchodce.

U hlavního líčení k dotazům dále uvedl, že 21.2. asi v 18.45 hod. se u něho obžalovaný stavil a společně viděli u kadeřnictví sanitku a policejní auto. Zda mu obžalovaný říkal, že byl uvnitř v kadeřnictví, to neví, pouze mu říkal, že tam byl 10 – 15 vteřin. To mu říkal asi 2 až 3 dny poté, když se ve městě vyrojily různé spekulace. Dne 21.2. večer se obžalovaný choval normálně jako v jiné dny, nic zvláštního na něm nepozoroval. K dalšímu dotazu pak svědek uvedl, že si není jistý, kdy mu obžalovaný říkal, kdy byl v kadeřnictví, zda to bylo 21. nebo 22.2. Pamatuje si však, že když projížděli 21.2. kolem kadeřnictví, tak mu obžalovaný říkal, že tam šel, aby ho poškozená ostříhala.

Svědek J. M. v přípravném řízení a v průběhu hlavního líčení se vyjádřil k osobě svědka R. a potvrdil, že vezl obžalovaného R., Š. a Č. z Liberce do Prahy, kde oni hráli automaty a popíjeli a R. prohrál asi 40 tisíc korun. Ví o tom, že R. je gambler.

Svědek M. H. uvedl, že je známý obžalovaného, znají se ze školy. Podle jeho názoru je obžalovaný poměrně movitý a to díky svým rodičům. V listopadu 2012 půjčil svědek obžalovanému 400 Kč, ten mu je nevrátil, a to i přesto, že jej o vrácení půjčky

opakovaně svědek upomínal. Dne 19.2.2013 mu zcela neobvykle obžalovaný psal, že mu dluh uhradí. 20.2.2013 mu však peníze nedal, i přes svědkovy upomínky. Dne 21.2.2013 mu ve škole sděloval obžalovaný, že mu peníze vrátí po obědové pauze, což neučinil. Před 19.00 hodin šel před dům obžalovaného, psal SMS na telefonní číslo svědka Luďka Nečesaného, přišla Marie Nečesaná a dluh mu vrátila. Poté svědek odešel do restaurace, kam před 19.30 hod. přišel obžalovaný a říkal, že se v kadeřnictví něco stalo, ovšem svědek se více nevyptával.

U hlavního líčení pak potvrdil výše uvedenou výpověď s tím, že skutečně dne 21.2. v 15.35 hod. obdržel od obžalovaného zprávu, že obžalovaný má toho dne od pěti do sedmi doučování a zavolá mu, až dorazí. Ta zpráva přišla z telefonu dědečka obžalovaného, sám svědek věděl o tom, že obžalovaný ztrácel či prodával telefony. Ví o tom, že obžalovaný prakticky stále nosil brýle a že nějakou dobu měl problémy s užíváním drog. Podle něho to bylo v roce 2011, 2012. Podle jeho názoru je obžalovaný impulzivní a je pravdou, že po něm potřeboval vrátit dluh 400 Kč, což mu původně obžalovaný slíboval, ale stále peníze nevracel a proto postupoval tak, jak je uvedeno shora. Když si byl 21.2. u obžalovaného doma pro peníze, tak dle sdělení babičky obžalovaný doma nebyl.

M■■■■ L■■■■ ve své svědecké výpovědi v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného v předmětné době doučoval anglický jazyk a že obžalovaný byl velmi nespolehlivý. Proto chtěl s jeho výukou skončit, avšak na základě domluvy s babičkou obžalovaného, pokračoval v doučování od poloviny února 2013. Dne 21.2.2013 měli výuku v 16.00 hod. Na začátku hodiny mu obžalovaný sděloval, že se chce nechat ostříhat a že bude muset odejít o chvíli dříve. Říkal, že potřebuje odejít mezi 16.45 hod. – 16.50 hod., aby to do 17.00 hod. stihnul. Skutečně odešel v 16.45 hod. Měl na sobě tmavou bundu nebo kabát a rifle, tašku přes rameno. Na očích měl brýle. Obžalovaný nehovořil o konkrétním kadeřnictví, které hodlá navštívit, říkal však „bába je tam do pěti“. Choval se normálně, odcházel svižnějším krokem. Poté měl s obžalovaným hodinu v pondělí, kdy mu obžalovaný sděloval, že byl na policii, musel odevzdat své věci a říkal „že ho bába nevzala“. Obžalovaný nejevil známky rozrušení. O jeho finanční situaci povědomost neměl, věděl však od jeho babičky, že ta mu dávala peníze jen pro potřebu školy.

K dotazům u hlavního líčení pak kromě toho, co je uvedeno výše, uvedl, že podle jeho názoru měl obžalovaný s sebou koženou tašku přes rameno a tmavou bundu pod pás. Materiály na angličtinu nosil právě v té tašce a svědek si nevzpomněl, že by k němu v minulosti přišel obžalovaný někdy s batohem. Obžalovaný mu neříkal, ke které konkrétní kadeřnici jde, jen mu řekl, že „je tam bába do pěti“. Potvrdil, že po 21.2. měli ještě jednu hodinu angličtiny. Obžalovaného pouštěl z hodiny asi v 16.45 hod. na jeho žádost. Byl to svědek, kdo sledoval čas. Neví, zda měl s sebou obžalovaný mobil.

V■■■■ M■■■■ uvedla ve svědecké výpovědi v přípravném řízení, že byla třídní učitelkou obžalovaného. Popsala konkrétní konflikty, které s obžalovaným měla a to od Vánoc 2012 a potvrdila, že obžalovaný měl neomluvené absence a dostal podmíněné vyloučení ze školy. Po přerušení studia v předchozím školním roce se již do nového kolektivu nezačlenil. Konkrétní konflikty s ním měla v případě maturitního plesu, kdy obžalovaný neuhradil peníze, které studenti na ples vybírali a navíc o ní nepravdivě šířil velice osobní a

nepravdivé informace, které se jí značně dotkly a vůbec nevěděla, proč to obžalovaný udělal. Na to se jí obžalovaný následně písemně omluvil.

U hlavního líčení potvrdila to, co je uvedeno výše a dodala, že obžalovaný nedoplatil zbytek peněz, až v době, kdy byl zadržen, tak za něj vše doplatil dědeček. Peníze od dědečka obžalovaného osobně nepřevzala, před celou třídou je předala pokladnicím. Jako důvod, proč peníze obžalovaný neuhradil, uvedl, že si koupil před plesem nové brýle za 12 tisíc korun. To, že má uhradit peníze na ples, věděl již od září či října předešlého roku. Rodiče obžalovaného se o jeho prospěch nestarali, pokud byly problémy, tak je řešili s jeho babičkou. Celková částka, kterou měl obžalovaný za ples uhradit, byla 1.500 Kč a sám obžalovaný uhradil pouze 800 Kč.

Svědce **Šárka Nečesaná**, která je matkou obžalovaného, potvrdila, že obžalovaný žil se svými prarodiči v Hořicích a v roce 2012 přerušil školu údajně ze zdravotních důvodů. Na přelomu roku 2011, 2012 zjistila, že obžalovaný prodává doma nějaké věci, např. manželům notebook, hodinky Omega. Když se Lukáše ptali, tak se jim doznal, že ty věci prodal a že získané peníze vrazil do auta Audi. Jinak uvedla, že dle sdělení obžalovaného si na nákup auta Audi vydělal jako zedník v roce 2011 někde na Moravě, kam jezdil celé léto. V přípravném řízení jí nebylo nic známo o tom, že by doma obžalovaný odcizil 500 euro bankovku. Potvrdila, že peníze zasílal babičce obžalovaného její manžel, asi 6 – 7 tisíc korun, aby ona mohla v Hořicích obžalovaného živit. Rovněž potvrdila, že obžalovaný neměl klíče od jejich domu, neboť je údajně často ztrácel, takže když přijel do Liberce, musel vždy matce zavolat. Podle jejího názoru se obžalovaný tohoto jednání nedopustil. Dne 22.2.2013 přijel obžalovaný do Liberce, sdělil jí, že byl v přepadeném kadeřnictví, avšak nebyl ostříhán. Následně zjistila, že policie hledá svědka a po konzultaci s Marií Nečesanou se domluvili, že se obžalovaný jako svědek přihlásí.

U hlavního líčení uvedla, že peníze, které získal za prodej doma zcizených věcí, investoval do opravy auta. Nemohl si jim říct o peníze, neboť ani ona ani manžel s koupí tohoto vozu nesouhlasili. Potvrdila, že dle jeho názoru měl být obžalovaný v roce 2011 na brigádě na Moravě. Když byla seznámena s tím, že obžalovaný říkal, že byl na brigádě v Jičíně, tak konstatovala, že se spletla. U hlavního líčení sdělila, že věděla, že odcizil 500 euro bankovku (na rozdíl od přípravného řízení), avšak bylo to tak, že věděl, že to jsou jeho peníze, neboť je měl dostat k svátku. Proč si je vzal bez jejich souhlasu a nečekal na svátek, to nedokázala vysvětlit. Se školou nijak nekomunikovali, informace získávali od babičky, či od obžalovaného. Když u nich byl o víkendu 22. – 24.2.2013, tak se jel nechat ostříhat v Liberci společně s jeho otcem a mladším bratrem. Chtěl to mít na ples, který byl 1.3.2013 hezky ostříhané. Podle svědkyně obžalovanému pere babička, o víkendu mu pere ona sama. Podle domluvy babička dávala obžalovanému 100 – 200 korun na den, kdyby si řekl o větší částku, tak by ji zřejmě dostal. Potvrdila, že v době, kdy byl obžalovaný zadržen, tzn. 7.3., neměl klíče od jejich domu, avšak dříve klíče míval (což je opět rozpor oproti tomu, co uváděla v přípravném řízení).

Svědce **MUDr. Luděk Nečesaný**, otec obžalovaného, v přípravném řízení uvedl, že bližší informace o chování svého syna a o tom, jak studoval, nemá, neboť byl časově vytížen. Ví o tom, že přešel z učiliště v Liberci do Hořic na obchodní akademii, kde bydlel u

prarodičů. Nikdy nezjistil, že by jeho syn bral nějaké drogy a potvrdil, že v létě 2012, poté, co si koupil auto, začal prodávat věci z domácnosti a to hodiny Omega, notebook apod., které však podle vyjádření tohoto svědka byly obžalovaného. Potvrdil, že mu také bylo známo, že doma bral peníze v řádu 1 až 2 tisíce korun a rovněž mu pak bylo známo, že příležitostně kouřil marihuanu. Svědek uvedl, že obžalovaný je velice nespolehlivý, proto si klíče od domu v Liberci s sebou do Hořic nebere, často je v minulosti ztrácel.

U hlavního líčení svědek potvrdil, že své matce zasílal peníze v částce 5 až 6 tisíc korun měsíčně, aby měla možnost se starat o obžalovaného. Pokud měl obžalovaný nějaké dluhy v řádech stovek či tisíců, tak je měl možnost kdykoliv uhradit. Svědek však o žádných dlužích neví. Rovněž tento svědek potvrdil, že ani on, ani manželka se přímo nezajímali o to, jak obžalovaný prospívá ve škole, informace měli od babičky. Potvrdil, že jeho syn nosil neustále brýle a kdyby chtěl, tak by si doma mohl vzít peněz, kolik by chtěl, protože zde mají trezor, ve kterém mají statisíce a obžalovaný ví, kde jsou od trezoru klíče. Motivací obžalovaného bylo v tomto období udělat maturitu, za kterou měl dostat soukromé fitness centrum a udělat si kurz trenéra, takže proto se začal obžalovaný podle jeho názoru ve škole opět snažit.

V přípravném řízení byl vyslechnut jako svědek P. B., který je manželem poškozené a který ve své výpovědi potvrdil, že jeho manželka byla dne 21.2.2013 celý den v kadeřnictví a on zpravidla na základě jejího telefonátu pro ni kolem 17. hodiny jezdí, avšak v tento den nemohl, neboť měl auto v opravě. Okolo 17.45 hod. mu bylo divné, že žena není doma, myslel si, že šla do obchodu, nebo se někde zapovídala. Okolo 18.15 hod. mu volal nevlastní syn E. M., že našel matku v kadeřnictví, že leží v krvi, ať okamžitě přijede. Spolu se svým bratrem přijel na místo, v té době zde byl nevlastní syn E. M., který byl v šoku, uváděl, že šel hrát šipky, ovšem potřeboval nutně na toaletu a vzhledem k tomu, že má klíče od provozovny kadeřnictví, chtěl toho využít. Nešly otevřít dveře, za dveřmi ležela matka v krvi, která zvedla hlavu a poznala jej. Byla zraněná, proto volal záchranou službu. Svědek se vyjádřil k jednání a chování poškozené po útoku, kdy uvedl, že její zdravotní stav se velmi zhoršil. Zejména se zhoršil její zrak, má problémy s koordinací pohybů, není v práci tak výkonná. Po napadení s poškozenou mluvil, popsala mu události, uvedla, že pachatel se choval velmi slušně a mile, byl vyšší, urostlý, atletické postavy, jako by cvičil, byl to mladý kluk. Manželka mu následně říkala, že při rekognici in natura jí nebylo dobře, že sice někoho označila, ale není si zcela jistá tím, zda určila správného muže. Říkala mu, že když poznávala pachatele dle fotek, takže na tom byla zdravotně lépe.

U hlavního líčení dále svědek uvedl, že vztah jeho manželky k E. M. je velice dobrý. Od kadeřnictví má kromě manželky klíče on i E. M. Těmito klíči si mohl odemknout hlavní vchod, dostat se i na záchod, ale do provozovny se dostat nemohl. Klíče od provozovny má pouze jeho manželka (poškozená). E. M. šel do kadeřnictví proto, že v uvedený den šel na šipky a cestou potřeboval na záchod a jelikož to měl blízko, tak si tam odskočil. Co se týká financí, tak jeho syn měl z čeho žít, žije s přítelkyní. V případě, že je požádali o finanční půjčku, tak jim s manželkou rádi vyhověli a stávalo se poměrně často, že peníze po nich nechťeli zpět, brali to jako rodinnou výpomoc. Pro manželku jezdil většinou kolem páté hodiny odpolední na základě jejího telefonátu. Cesta z kadeřnictví k nim domů trvá pěšky asi 10 minut. Zda věděl E. M. že má svědek

auto v opravě, to neví. Potvrdil však, že E■■■■ M■■■■ neměl peněz na rozdávání, žili s přítelkyní od výplaty k výplatě. Poškozená měla v době útoku na sobě náušnice. Konkrétně které další cennosti měla na sobě, to neví. Peníze mívala manželka v peněžence, v kadeřnictví mívala peníze v šuplíku, tzn. v pravém šuplíku u zrcadla. O tom, že tam peníze má, věděli prakticky všichni zákazníci, protože ona tam ty peníze dávala i za přítomnosti zákazníků.

R■■■■ B■■■■, který je synem poškozené, v přípravném řízení potvrdil, že jeho otec pro matku jezdil pravidelně kolem 17. hodiny do jejího kadeřnictví, někdy pro ni jezdil i on sám. V době od 19. do 21.2.2013 pro matku nejeli, neboť otec měl auto v opravě. Dne 21.2.2013 byl v dopoledních hodinách doma, okolo 14. hodiny měl odjíždět na přednášku do Hradce Králové a vzhledem k tomu, že mu matka zapoměla dát peníze na cestu, stavil se za ní v kadeřnictví. Poté zjistil, že povinná přednáška odpadla, proto do Hradce Králové nejel a byl hrát fotbal, neboť měli trénink. Po tréninku zjistil, že má zmeškané hovory, volal otci a byl informován o zranění matky. Svědek se velmi podrobně vyjádřil ke zranění matky, k jejím změnám psychického stavu a dále uvedl, že poté, co se probírala z kómatu, popisovala mu útok, který byl vůči ní veden. Popsala mu i vyšetřovací úkony s tím, že mu uváděla, že když se účastnila rekonvalescence in natura, kdy měla poznat pachatele, byla nervózní a navíc špatně viděla. K fotorekognici pak uvedla, že dle jejího názoru označila osobu, která byla pachatelem jednání vůči ní nejvíce výrazově podobná. V té době se jí stále vracela ona událost a pachatele dle jejích informací si pamatovala.

U hlavního líčení potvrdil, že E■■■■ M■■■■ vycházel s matkou dobře. Rodiče podporovali jeho i jeho bratra finančně. Ví o tom, že E■■■■ M■■■■ finančně pomohli několikrát. O události 21.2. se dozvěděl od svého otce, který mu volal. Když byli za matkou v nemocnici po útoku, tak je přivítala vřele a chtěla mluvit s E■■■■ M■■■■. U tohoto rozhovoru byli on i manžel poškozené přítomni a řešilo se to, zda je poškozená v Hradci nebo v Jičíně a že by chtěla být v Hradci, tak chtěla, aby to případně E■■■■ M■■■■ zařídil. Neřešili nic ohledně toho, že by měl být E■■■■ M■■■■ pachatelem. V následujícím týdnu, když za ní rodina byla, tak se jí ptali na pachatele a ona jim řekla, že pachatelem je mladík a celý skutek jim odvyprávěla. Říkala jim, že při fotorekognici ukázala na tu fotku a že to byl skutečný pachatel. Rovněž potvrdil, že po útoku poškozená je na tom po psychické stránce špatně, trpí velkou změnou nálad. Ví o tom, že peníze mívala pod pravým zrcadlem v šuplíku. Po pracovní době si je dávala do peněžanky a šla s nimi domů. On sám klíče od kadeřnictví neměl, měl je E■■■■ M■■■■ a jeho otec. Do provozovny se však mohla dostat pouze poškozená. Svědkovi je známo, kde bydlí E■■■■ M■■■■, kde je restaurace Batalion a výběrní bankomat, ze kterého E■■■■ M■■■■ předmětný den vybíral a potvrdil, že tento bankomat není přímo na cestě z bydliště E■■■■ M■■■■ do restaurace, ale je to v těsné blízkosti této cesty a od bankomatu je to ke kadeřnictví maximálně pět minut, spíše méně.

K dotazu obhájce potvrdil, že dostává od rodičů kapesné. V předmětný den byl v kadeřnictví buď ve 14 nebo v 15 hodin. Bavil se s matkou o tom, že auto je stále nepojízdné, vzal si peníze na cestu a odešel. On pro ni nemohl ten den jet, neboť měl auto na letních gumách a s ohledem na počasí se bál, že by domů na kopec s těmito gumami nevyjel. V době, kdy v kadeřnictví byl, tak jeho matka stíhala jednoho člověka a v čekárně byli další lidé. Obžalovaného osobně nezná. To, že on by měl být pachatelem, se dozvěděl až po jeho zatčení.

V ■■■■■ V ■■■■■ je přítelkyní R ■■■■■ B ■■■■■ a potvrdila, že jejich vztah trvá skoro dva roky a o celé věci se dozvěděla od svého přítele, který se o tom dozvěděl od svého otce. S paní B ■■■■■ vychází normálně, stejně tak i E ■■■■■ M ■■■■■ s ní vychází bez problémů. Jí osobně řekl R ■■■■■ B ■■■■■, že jeho matka byla přepadena a proto tam hned jeli. Ona sama si zprvu myslela, že pachatelem by mohl být E ■■■■■ M ■■■■■, neboť to byl on, kdo poškozenou našel, avšak následně to společně se svým přítelem vyloučili. Myslela si to proto, že byl jediný, kdo byl na místě, nikdo jiný tam nebyl a ona ho moc dobře ještě neznala. Jaký by k tomu měl důvod, to však nevěděla. E ■■■■■ M ■■■■■ jí říkal, že šel do kadeřnictví na záchod. Jak na tom byl E ■■■■■ M ■■■■■ finančně, to nevěděla. Potvrdila však, že rodiče R ■■■■■ B ■■■■■ podporovali finančně. Obžalovaného zná pouze podle vidění, neboť bydlí ve stejné bytovce. Ona sama věděla, že pro poškozenou jezdil do práce její manžel a někdy i R ■■■■■ B ■■■■■. Ona sama v kadeřnictví nikdy nebyla. Do rodiny B ■■■■■ přichází asi 3x až 4x týdně, s R ■■■■■ B ■■■■■ nežije, pouze spolu chodí. Žádných rodinných akcí se neúčastnila, hodnocení rodiny uvedla podle toho, co ví z doslechu od R ■■■■■ B ■■■■■.

K dotazu obhájce uvedla, že věděla o tom, že v předmětný den nemohl pro poškozenou přijet její manžel, neboť měli auto v opravě. Rovněž ví o tom, že se na místě měly ztratit nějaké peníze a od E ■■■■■ M ■■■■■ věděla, že poškozená na sobě neměla po napadení žádné šperky. Ví o tom, že 21.2 byl R ■■■■■ B ■■■■■ v kadeřnictví, šel tam za svou matkou, ví to proto, že ho potkala. Bylo to kolem 15. nebo 16 hodiny.

E ■■■■■ M ■■■■■, syn poškozené B ■■■■■, se v přípravném řízení vyjádřil k rodinným vztahům, kdy potvrdil, že vztahy v rodině jsou normální bez žádných výrazných konfliktů a podle jeho názoru spolu všichni rodinní příslušníci vycházejí dobře. Následně popsal události, které se staly dne 21.2.2013, kdy popsal svůj pobyt toho dne, prakticky až do doby, kdy svoji matku v kadeřnictví našel. Konkrétně uvedl, že byl v dopoledních hodinách s přítelkyní u lékaře, poté vařil, sledoval televizi, poté okolo 16.15 hod. odjel na nákup, vrátil se okolo 16.30 hodin. Okolo 17.15 hodin se s rodinou najedli a připravoval se na odchod do restaurace Batalion, kam chodí hrát šipky. Odcházel později než obvykle, něco málo po 18. hodině. U sebe neměl dostatek finančních prostředků, proto se zastavil v bankomatu, kde dle zprávy z MT v 18.13 hodin vybral 300 Kč. Šel zadem, vyšel u Odborného učiliště v Hořicích v Podkrkonoší a vzhledem k tomu, že potřeboval nutně na toaletu, šel do kadeřnictví, které provozuje jeho matka v ulici Pod Lipou, neboť od něho má klíč, což mu trvalo cca 5 minut. Když přišel před kadeřnictví, bylo zde zhasnuto a zamčeno na jeden západ. Byl v zádveři, vzal za kliku druhých dveří do chodbičky, ovšem tyto nešly otevřít. Posunuly se cca o 10 cm, to bylo neobvyklé, proto rozsvítil a za této situace viděl svoji matku – poškozenou ležet na pravém boku hlavou ke dveřím, kdy pravou rukou znemožňovala otevření dveří do chodbičky, byla v krvi. Nechápal, co se stalo, snažil se to zjistit, zejména se snažil zjistit, jestli žije. Ona zvedla hlavu, snažila se mluvit. Volal záchrannou službu, policii a otci. V době, kdy poškozenou našel, již byla převlečena do civilního oděvu. Záchraná služba přijela cca do 5 minut, po ní policie, poté otec P ■■■■■ B ■■■■■. V dalších prostorách kadeřnictví svědek nebyl, neúčastnil se práce záchranářů, čekal venku. Byl v šoku, od kadeřnictví odcházel mezi 21. – 21.30 hodin. Zakoupil si lahev vodky, neboť se po psychické stránce necítil dobře a toto vypil. Poté s rodinou telefonovali do nemocnice, navštívili matku, dozvěděli se, že si zranění nemohla způsobit sama, že zranění může

zanechat trvalé následky, případně, že by mohla i zemřít. O tom, že se poškozená probírala, se dozvěděl od policie. Žádala si jeho přítomnost, byla dezorientovaná, jako rodina se na celou událost příliš neptali, posléze mu matka útok popsala prakticky shodně s tím, co řekla i ostatním členům rodiny.

U hlavního líčení doplnil, že v době, kdy k celé události došlo, byl jeho vztah k matce velice dobrý, navzájem si pomáhali a rovněž potvrdil, že rodiče mu poskytovali finanční podporu. Pokud přišel za matkou, tak ta mu vždy pomohla a peníze mu poskytla, někdy jí peníze vrátil, někdy nikoliv, záleželo to na domluvě. Dne 21.2. byl v pracovní neschopnosti, takže pobíral nemocenskou a částečný invalidní důchod. Jeho přítelkyně v té době pobírala podporu v nezaměstnanosti a alimenty a s těmito penězi relativně vycházeli. Potvrdil, že má kromě splátky na auto ještě další splátky na kreditní karty. Pokud zaplatí své pohledávky, nájem apod., tak většinou mu akorát zbydou peníze na jídlo a na běžný život. Na šípky chodí pravidelně každý čtvrtek, klíče od kadeřnictví má pouze on, otec a matka a on se dostane pouze do čekárny a k záchodům, které jsou otevřené. Klíč má normálně na svých klíčkách, takže ho nosí běžně každý den. Když navštívili matku v nemocnici, tak tam jezdila celá rodina a ona s ním chtěla mluvit proto, že si není jistá, zda je v Jičíně nebo v Hradci Králové a chtěla, aby jí případně zařídil převoz do Hradce. Dne 21.2. byl prakticky celý den se svou přítelkyní, po 16. hodině odjel do Penny marketu, aby koupil pizzu, kterou chtěl doma dělat, zde se zdržel pouze několik minut a opět byl se svou rodinou. Rozhodně popřel, že by pachatelem tohoto útoku byl on. Domnívá se, že i s ohledem na svůj špatný zdravotní stav, by nebyl tohoto útoku schopen. Matka po útoku na tom byla zdravotně hůře, zhoršil se jí zrak. Kam si dávala peníze, to věděl, neboť do kadeřnictví často chodil. Peníze byly v šuplíku u zrcadla. Když končila, tak si dala peníze do peněženky a odjela domů. Když přišel do kadeřnictví 21.2., tak hlavní dveře byly zamčené, avšak nevěděl, na kolik západů. Všude v kadeřnictví byla tma a on poté, co vstoupil a otevřel první dveře, tak rozsvítil vypínačem v čekárně. Od bankomatu ČSOB do kadeřnictví je to asi dvě minuty, rozhodně by stihl v 18.13 hod. vybrat v bankomatu vybrat peníze a v 18.16 hod. volat záchrannou službu.

K dotazu obhájce uvedl, že když vešel do kadeřnictví, tak druhé dveře nešly otevřít, takže rozsvítil a uviděl na zemi matku. To, že za dveřmi leží matka a proto nejdou otevřít dveře, poznal přes sklo dveří a když rozsvítil, tak poznal, že je to skutečně ona. Dveře se otevírají dovnitř do čekárny, otevřel dveře doprava, protože vypínač je vlevo. Nakonec se mu podařilo otevřít dveře a viděl na zemi matku, která měla celou hlavu od krve, rovněž mikinu, snažil se na ni mluvit, zda je při vědomí, ona nazvedla hlavu a snažila se mu něco říct. V té době byl k matce nakloněný a když zjistil, že je při vědomí, tak ihned volal záchranku. Když vešel do kadeřnictví, tak jej zaujalo to, že ve dveřích do kadeřnictví byla hromada hadrů, které ležely u dveří přímo do provozovny. Zda viděl ještě něco dalšího, to si již nevzpomněl. Peníze nevybral z automatu již odpoledne proto, že s družkou pospíchali kvůli jejímu synovi, kterému končila škola. Potvrdil, že matka mu půjčovala občas peníze s tím, že někdy jí je vracet nemusel, někdy rodiče nakoupí jídlo apod. V současné době je jeho finanční situace lepší, neboť družka začala podnikat a splácí své závazky tak, jak má. Klíče od provozovny nepotřeboval, proto je neměl. Od hlavních dveří je měl proto, že tam občas něco opravil, nebo tam byl zapnout topení apod. Dále potvrdil, že pro něho není problém cestou do restaurace se zastavit u tohoto bankomatu a vybrat si zde peníze. Když šel do Penny marketu, tak měl na sobě pouze mikinu, bundu neměl, neboť to není daleko a on jel autem.

I. Š. jako svědkyně u hlavního líčení vypověděla, že je přítelkyní E. M. a popsala průběh dne 21.2.2013, z čehož vyplývá, že prakticky celý den trávila s E. M. a nic nestandardního se až do doby, než E. M. odešel na šipky, nestalo. Potvrdila, že do doby, kdy E. M. odešel na šipky, byli stále spolu, s výjimkou doby, kdy šel koupit věci na pizzu, pro které jel do Penny marketu krátce po 16. hodině a pryč byl maximálně čtvrt hodiny. Jinak po celou dobu toho dne byli spolu. Proč si E. M. nevybral peníze již přes den, o tom nepřemýšlela. Potvrdila, že její přítel prováděl opravy v kadeřnictví své matky a je tedy možné, že klíče měl. Proč zvonil E. M., když přišel domů, to nevěděla, měl své klíče, ale podle jejího názoru měl klíče i ten večer, neboť se nestává, že by je doma zapomínal. Bankomat ČSOB je prakticky při cestě od jejich bydliště do restaurace Batalion. Od bankomatu k provozovně paní B. je to zacházka jedna až dvě minuty. Zda E. M. chodil pravidelně na toaletu ke své matce, to nevěděla, o to se nezajímala. Podle jejího názoru byl vztah mezi E. M. a její matkou klasický, zdravý. Jejich finanční situace byla normální. Je pravdou, že jim občas rodiče E. M. finančně vypomohli.

Ohledně toho, co E. M. v kadeřnictví viděl, jí sdělil to, že našel matku ležet za dveřmi, že nemohl otevřít celé dveře, neboť tam měla poškozená ruku. Proto zavolal záchranku a následně svému otci. Podle jejího názoru celá situace E. M. hodně zasáhla a po této události se vztahy mezi E. M. a jeho matkou ještě upevnily, rozhodně se staly lepšími. Vůbec ji nenapadlo, že by pachatelem mohl být E. M. O celé věci se s E. M. bavila, ale rozhodně ji nikdo neovlivňoval k tomu, co má vypovídat, ani by se nenechala. V předmětný večer si E. M. vybral 300 Kč, aby měl na šipky, nevybírám větší částky, neboť další peníze jsou určeny na chod domácnosti. Při vstupu do kadeřnictví kromě své matky viděl E. M. i kaluž krve. Rovněž jí řekl, že se jeho matka zvedla a on viděl, že má rozbitou hlavu, proto volal záchranku. Rovněž jí řekl, že v kadeřnictví byla tma a bylo zamčeno. Svědkyni E. M. neřekl, že vešel dovnitř. Když přišel po této události domů, tak doma zamkl svými klíči, neboť měl o rodinu strach. Její přítel jí řekl, že šel do kadeřnictví proto, že měl průjem a nestihl by to do restaurace Batalion. Od bankomatu je asi minutu chůze kadeřnictví a restaurace Batalion asi tři minuty rychlejší chůze.

Luděk Nečesaný, který je dědečkem obžalovaného, v přípravném řízení vypověděl, že jeho vnuk přišel ze školy v 15 hodin. Poté byl na počítači a od 16.00 hod. měl zaplacenou hodinu angličtiny u učitele L. Proto v 15.45 hodin odešel na doučování. Měl na sobě rifle, bundu a s sebou batoh. Manželka svědka Marie Nečesaná přišla v 16.57 hodin domů. Svědek se sice neřval na hodinky, ale byl o tom informován ženou. Po 10-15ti minutách přišel domů vnuk. Je si jist, že vnuk přišel až po manželce. Bavili se o tom, zda byl na doučování, neboť manželka řešila, že vnuk doučování nenavštívil, neboť v případě, že by zde byl, přišel by později. Byl vnučkem informován, že od učitele angličtiny odešel dříve, neboť se chtěl dát ostříhat. V kadeřnictví byl před 17. hodinou, ovšem kadeřnice jej nevzala, neboť končí. Posléze odešla manželka svědka hlídat vnučku, on nabídl obžalovanému večeri a obžalovaný v 18.45 hodin odešel. Vrátil se v 21.05 hodin. Dále uvedl, že je možné, že obžalovaný tvrdí, že přišel ze školy ve 14.45 hod. a uvedl, že podle něho je jeho vnuk prolhaný a nedá se mu věřit. Je možné, že vnuk přišel v 17.05 hod., je možné, že babička

obžalovaného přišla domů až po obžalovaném, nebyl si přesně jistý, avšak vzpomíná si, že měli spolu dohady ohledně to, že si babička myslela, že obžalovaný nebyl na hodině angličtiny. Rovněž potvrdil, že obžalovaný používá jeho mobilní telefon a neví nic o tom, že by 21.2. za obžalovaného jeho babička nějaký dluh uhradila. Podle toho, co mu řekla matka obžalovaného, je v současné době obžalovaný značně ulhaný a nedá se mu věřit. Brýle nosil prakticky pořád.

U hlavního líčení svědek hned při svém úvodu bez jakéhokoliv dotazu uvedl, že se obžalovaný při své výpovědi spletl, když si myslel, že nebyla jeho babička doma. Pravdou je to, že doma již byla. To, co vypovídal obžalovaný, se tento svědek dozvěděl od něho, říkal mu obžalovaný, co ve své výpovědi uvedl. Na základě toho pak upravil svoji výpovědi ohledně výpovědi v přípravném řízení, kdy přesně určil, kdy babička obžalovaného přišla domů, což bylo mezi 16.30 až 16.45 hod. Ví to proto, že se díval na zprávy, které jsou do pěti hodin a na ty se dívá každý den. Potvrdil, že obžalovaný říkal, že se chtěl nechat ostříhat, ale že ho již paní nevzala. Přišel domů přesně v pět hodin, což ví přesně (na rozdíl od své výpovědi v přípravném řízení). Ten den měl na sobě tmavý tříčtvrťák kabát, rifle, na doučování měl s sebou batoh černý s bílým nápisem NIKE. Jiné oblečení u nich v té době neměl. K dotazům ovšem sdělil, že měl i další trika, košile, tepláky a i jiné boty. Rovněž měl i jiné bundy u nich a na dotaz, proč říkal, že jiné oblečení u nich nemá, uvedl, že je zmatený, neboť to jsou pro něho nervy. Rovněž potvrdil, že obžalovaný vlastnil tašku přes rameno a peníze mu dávala svědkova manželka. Dále svědek uvedl, že příspěvek na maturitní ples si zaplatil obžalovaný sám a teprve k dotazu předsedy senátu uvedl, že to byl on, kdo za něho zbytek peněz uhradil. Obžalovaný mu říkal, že od své babičky dostal peníze na zaplacení příspěvku na ples, ale že to utratil. Klíče od jejich domu obžalovaný původně měl, ale když je opakovaně ztratil, tak mu je přestali dávat. Nevadilo to, neboť svědek je stále doma. Proč obžalovaný používal svědkův mobil, to neví, mobilní telefony často ztrácel, možná ho i zapomněl v Liberci. Potvrdil, že 21.2. jeho manželka obžalovaného trochu ostříhala a obžalovaný mu říkal, že když vešel do kadeřnictví, tak již kadeřnice zametala a proto ho nevzala. Zda měl obžalovaný klíče od bytu v Liberci, to svědek neví. Od kadeřnictví k nim domů je to asi pět minut.

Marie Nečesaná, babička obžalovaného, uvedla, že mají obžalovaného na starosti, neboť navštěvuje střední školu v Hořicích v Podkrkonoší. Vyjádřila se k chování obžalovaného a ke konkrétním událostem dne 21.2.2013. Uvedla, že pracuje do 16.30 hodin, domů přichází okolo 16.45 hodin. Po jejím návratu přišel obžalovaný, jehož osočila, že nebyl na zaplaceném doučování angličtiny. Obžalovaný ji informoval, že na angličtině byl a odešel dříve, neboť se chtěl nechat ostříhat. Ostříhán však nebyl, neboť byl odmítnut. Vzhledem k této skutečnosti jej svědkyně ostříhala. Poté odešla hlídat vnučku, vrátila se okolo 19.00 hodin, obžalovaný doma nebyl, přišel okolo 21.15 hodin. V 21.30 hodin je navštívil svědek Č. a obžalovaný s ním šel kouřit. Na svůj mobilní telefon obdržela SMS zprávu od svědka H. že mu obžalovaný dluží 400 Kč, proto poté, co se tento svědek dostavil před dům, dluh uhradila. Svědkyně připouští, že obžalovaný není příliš pravdomluvný. Je krátkozraký, proto nosí brýle. Na sobě dne 21. 2.2013 měl flaušový kabát, mikinu a košili s límečkem, modré rifle. Připustila, že obžalovaný kouří marihuanu. Opětovně potvrdila, že obžalovaného dne 21.2.2013 ostříhala zejména vzadu.

U hlavního líčení k dotazům doplnila, že o jiných dluzích, než o kterých mluvila v přípravném řízení, v případě obžalovaného neví a je pravdou, že obžalovaný nosil prakticky celou zimu tříčtvrteční flaušový čemý kabát, střídal rifle a mikiny. Zda ten den měl na doučování s sebou batoh, či tašku přes rameno, to neví, neboť když šel obžalovaný na doučování, tak nebyla doma. Obžalovaný se jí přiznal, že experimentoval s drogami, konkrétně s pervitinem a marihuanou. V minulosti měl problémy se školou, neboť měl neomluvené absence. Byla to ona, kdo kontroloval jeho docházku ve škole a rovněž prospěch prostřednictvím internetu. Potvrdila, že obžalovaný neměl klíče od jejich domu, neboť v minulosti klíče ztratil a do Hořic rovněž nevozil klíče od domu v Liberci, údajně proto, že by je ztratil, nebo by je tam mohl zapomenout. V případech, že jeho rodiče nebyli doma, tak se svědkyně domnívá, že obžalovaný měl klíče od libereckého bytu. Kdy u něho naposledy viděla klíče z Liberce, to si nevzpomněla. Potvrdila, že ví o tom, že obžalovaný prodal nějaký telefon a nějaké věci, ale bližší informace o tom nemá. Nikdy se jim nestalo, že by se u nich doma něco ztratilo v době, kdy byl u nich Lukáš. I ona potvrdila, že obžalovaný brýle nosí stále, prakticky je nesundává. Policisté, kteří k nim přišli, si vzali batoh, který dali do pytle. Věci, které měl mít obžalovaný na sobě, předal policistům v sobotu v Liberci. Ona sama si vzpomíná, že obžalovaný přišel v 17 hodin, neboť se překrývaly ručičky. Ona sama potvrdila, že s oblečením, které měl obžalovaný na sobě 21.2, nijak nemanipulovala a neprala je.

Svědkyně A ■■■ K ■■■ se v přípravném řízení i v průběhu hlavního líčení vyjádřila k osobě obžalovaného. Uvedla, že je jeho kamarádkou. Zpočátku se jí zdál velice dobře zajištěný finančně, následně bylo znát, že má peněz méně. 21.2.2013 měli sraz ze školy, ona se opila, takže si příliš nepamatuje. Ví o tom, že obžalovaný užíval marihuanu a na facebooku spolu probírali to, že byl na výslechu na policii. Uvedla, že jí obžalovaný říkal, že dostává 5 tisíc korun na týden, následně ale věděla o tom, že dlužil nějaké peníze, např. Martinu H ■■■

Svědék M ■■■ B ■■■ ve své výpovědi uvedl, že pracuje na škole, kam chodil obžalovaný, jako školník. Měl s obžalovaným menší konflikt, ale nedělal z toho žádnou vědu. S obžalovaným větší problém neměl, podle jeho názoru se choval jako ostatní studenti.

J ■■■ K ■■■ ve své svědecké výpovědi v přípravném řízení uvedl, že bydlí naproti kadeřnictví poškozené a 21.2.2013 odjel v 15.30 hod. na svoji zahrádku, kde se zdržel přibližně tři čtvrtě hodiny. Zpět domů se dostal asi v 16.55 hod. a v době, kdy hledal klíče se podíval směrem ke kadeřnictví a viděl, jak odtud někdo odchází. Do obličeje této osoby neviděl, jednalo se o mladšího muže s hnědými vlasy, výšky kolem 175 cm. Do bytu došel těsně před 17. hodinou. Zda se v kadeřnictví svítilo, to nevěděl a nikdo jiný v té době na ulici nebyl.

U hlavního líčení svoji výpověď potvrdil, nemohl se ani vyjádřit k tomu, zda ta osoba vcházela či vycházela z kadeřnictví, avšak viděl ji, jak následně odcházela po pravé ruce svědka. Že se jednalo o mladší osobu dovodil z toho, jakým stylem chůze šla. On sám do kadeřnictví občas chodí a ví, kam si poškozená dává peníze. Rovněž je mu známo, že její manžel pro ni pravidelně kolem páté hodiny odpolední jezdí, aby ji odvezl. Žádného

zaparkovaného auta před kadeřnictvím si v uvedený den nevšiml. Venku bylo šero, zda svítilo venkovní osvětlení, to nevěděl. Jeho vchod do domu je od kadeřnictví vzdálen asi 30 metrů. Na závěr své výpovědi uvedl, že když k poškozené chodil, tak jej stříhala s brýlemi.

Svědék L. ■■■■■ V. ■■■■■ shodně v přípravném řízení a v řízení před soudem uvedl, že slyšel v kadeřnictví jakýsi rachot a připadlo mu to, jako kdyby se stěhoval nábytek. Kolik bylo přesně hodin, neví, ale bylo šero. Ví o tom, že pro poškozenou jezdil často její manžel, aby ji odvezl domů.

M. ■■■■■ V. ■■■■■ jako svědkyně uvedla při svých výpovědích v přípravném řízení i před soudem, že 21.2.2013 v 16.48 hod. šla na náměstí kolem prodejny „Květinka“. Čas ví přesně, neboť se dívala na hodinky. Šla na vycházku se psem a cestou potkala mladého brýlatého muže, který šel směrem dolů k náměstí a blíže si ho nevšimla. Když došla ke kadeřnictví, tak koukala dovnitř a zjistila, že je zde tma. Stála tam proto, že zjišťovala, zda je někde nesleduje, neboť lidé z bytovky od naproti mají připomínky k tomu, že její pes vykonává potřebu na veřejných místech. Koukala i do bytovky, zda se někdo nedívá a následně uslyšela ránu, která šla ze dvora kadeřnictví. Všimla si, že na chodníku směrem dolů šli nějací důchodci, které nezná a domů přišla v 17.03 hod., což ví přesně, neboť si hlídala čas kvůli vycházkám. Kolem kadeřnictví tedy procházela krátce před 17. hodinou. U lékárny rovněž potkala hochu s matkou, což je asi 100 až 200 metrů od kadeřnictví. Z kadeřnictví neviděla nikoho vycházet, ani do něj vcházet. U kadeřnictví byla asi v 16.55 hod. Poškozenou zná, obžalovaného nikoliv. Žádné zvuky zevnitř kadeřnictví neslyšela. Venku bylo šero, zda svítilo pouliční osvětlení, to si již nevzpomíná. Na místě byla asi tři minuty. Do kadeřnictví se dívala pouze chvilku, jinak sledovala bytovku, zda se nedívají nějaké „drbný“ kvůli psovi.

V průběhu důkazního řízení byli na návrh obhájce vyslechnuti svědci z řad příslušníků policie, kteří se zabývali ohledáním místa činu a zvláště pak zajištěním pachových stop. Jedná se o svědky kpt. Mgr. V. ■■■■■ Ř. ■■■■■, nrap. M. ■■■■■ J. ■■■■■, nrap. M. ■■■■■ K. ■■■■■ a kpt. Ing. M. ■■■■■ J. ■■■■■

Kpt. Mgr. V. ■■■■■ Ř. ■■■■■ uvedl, že pracuje na odboru kriminalistických technik a expertíz jako kriminalistický znalec z oboru kriminalistika a v tomto případě byl zařazen do krajské výjezdové skupiny pod vedením vyšetřovatele a dělal klasické standartní ohledání místa činu. I v tomto případě se jednalo o standartní postup, stejně jako v jiných případech a pokud viděl práci kriminalistických techniků na místě činu, tak podle jeho názoru tito technici dovedli velice kvalitní práci. Snímání pachových stop proběhlo standartním způsobem, vše bylo zadokumentováno a rozhodně mohl vyloučit, že by došlo k falšování pachových stop v neprospěch obžalovaného. Jeho praxe je 20 let a nikdy za tu dobu se nesetkal s tím, že by výsledky jejich zkoumání byly falšovány.

On osobně byl přítomen prvotnímu ohledání na místě činu, kde byly zajištěny pachové stopy, bylo zadokumentováno v protokolu o ohledání místa činu. Ví, že se jednalo o kliky dveří a rovněž byly zajištěny pachové stopy z prostoru. Zda bylo provedeno více ohledání míst činu, to neví. Metodiku zajišťování nebo určování pachových stop určuje vedoucí výjezdu. S ohledem na dobu, která již uplynula od uvedeného jednání a množství případů,

kteřé mezitím řešil, se již v podrobnostech nemohl vyjádřit k předloženým fotografiím. Jeho úkolem na místě činu je rozhodnutí o tom, zda zajištěná stopa je relevantní pro další vyšetřování a zda se má zajistit. Technik sbírá stopu. Vyjádřil se i k otázce trasologických stop, kdy rozhodl, které půjdou ke zkoumání, neboť se jednalo o stopy, které nepatřily poškozené. Zda to mohlo či nemohlo mít souvislost s daným případem, to v danou chvíli nemohl vědět. Měli informace pouze o tom, že se jedná o násilný trestný čin, nikoliv o loupežný motiv. Rozhodoval i o tom, že byly zajištěny krevní stopy, kdy se jednalo o metodu „vějíře“, kterou při svém výslechu popsal. Rovněž uvedl, proč a které biologické stopy byly zajištěny a potvrdil, že daktyloskopické stopy se snímají na místě činu v hojném množství, ale zajišťují se pouze relevantní, tzn. způsobilé daktyloskopické stopy. To jsou ty, které mají určitý počet markantů, aby mohly sloužit k individuální identifikaci. Daktyloskopické stopy byly snímány i z vypínače. Podle jeho názoru mohlo dojít k útoku na poškozenou v chodbičce u dveří a to na základě toho, kde byl nalezen krevní střík. Jednalo se o vchodové dveře. Jak se krevní stopa mohla dostat až za dveře kadeřnictví, si není zcela jistý, je možné, že se poškozená mohla hýbat. Pokud se jedná o zajištěnou věcnou stopu (v tomto případě kabelku, ze které byl vysypán obsah), tak je možno tuto stopu vyfotit zvlášť, ale zda tomu tak bylo v tomto konkrétním případě, to svědek neví. Svědek uvedl, že v tomto případě nemohlo dojít ke kontaminaci pachových stop, neboť pachová stopa se dá do pachové konzervy, ta se popíše, dá do sáčku, zapečetí a otevírá se až na pracovišti pachových stop. Za celou dobu své praxe se s kontaminací pachových stop nesetkal. Je pravdou, že pokud se určité místo posype daktyloskopickým práškem, tak je možno z něho sejmout následně pachovou stopu, prášek tomu vůbec nebrání. Znamená to, že na místě nemusí být daktyloskopická stopa, ale může tam být stopa pachová.

Nprav. M. J. uvedl, že je zařazen u skupiny služební kynologie, speciálních kynologických činností na skupině MPI (metoda pachové identifikace). On osobně na místě činu nebyl, dělal odborné porovnání se psem toho, co mu bylo přivezeno. Obhájce u tohoto úkonu byl přítomen. Sám dává jednu až tři konzervy do řady, kde je sedm postů a následně se tyto konzervy dávají očuchat psovi, který ji buď označí, nebo ji přejde. V případě obžalovaného Nečesaného postupoval standartním způsobem a rozhodně nedostal od žádného nadřízeného příkaz, aby zaměnil pachové konzervy tak, aby to ublížilo obžalovanému. To se nestalo ani nikdy v minulosti. On sám rovněž neměl žádný zájem na tom, aby obžalovaný byl určen jako pachatel. Provádí praxi 17 let a ještě se mu nestalo, že by se jeho pes zmýlil. Konkrétně potvrdil, že se mu nikdy nestalo, že by jeho pes určil srovnávací pachovou konzervu ve shodě s otiskem pachové stopy a následně v dalším řízení se ukázalo, že ze strany psa došlo k chybě. V tomto případě postupoval podle devátého pokynu Policejního ředitelství služby pořádkové policie, kde je v článku 53 přesně stanoveno, jakým způsobem se mají zakládat jednotlivé stopy.

Na základě dotazů obhájců dále svoji výpověď doplnil tak, že 27.2. přijal první materiál a následně druhý byl ze dne 11.3. Podle jeho názoru bylo postupováno v tomto případě v souladu s pokynem Policejního ředitelství služby pořádkové policie a rozhodně objektivitě nebrání to, že předmětný materiál byl dodán ve dvou termínech, jak jsou výše uvedeny.

Svědék **nrap. M** ■■■■ **K** ■■■■ pracuje jako kriminalistický technik na oddělení kriminalistické techniky a to od roku 1999. Na místě činu byl až 27.2. při dodatečném ohledání, kdy na základě pokynů vyšetřovatele zajišťovali ještě pachové stopy a zajistil 10 pachový stop a jednu stopu biologickou. Vše probíhalo podle standartních postupů a popsal místa, kde došlo k zajištění pachových stop. Neměl možnost se seznámit s odborným vyjádřením, se závěry vyhodnocení pachových stop. On sám zajištěné stopy označil, zapečetil do bezpečnostních sáčků a dovezl na obvodní oddělení, kde je předal vyšetřovateli. Neměl žádný pokyn od nikoho, aby pachové stopy měnil či falšoval a v době, kdy byl na místě činu, tak ani nevěděl, kdo je podezřelý. Sám se vůbec nezajímal o výsledky hodnocení pachových stop, na místě plnil příkazy vyšetřovatele. Pachovou stopu zajišťoval tak, že přiložil pachový snímač, následně postupoval podle instrukce a pachové stopy řádně zajištěné předal vyšetřovateli.

K otázkám obhájce uvedl, že vyšetřovatelem tohoto případu byl kpt. **J** ■■■■, který mu také řekl, aby zajistil pachové stopy z madel kabelky, což učinil tak, že přes celou kabelku přeložil pachový snímač. Rozhodně se textílie, ze které je pachový snímač, nedotýkala křesla, na kterém byla kabelka. On sám neměl kabelku v ruce. Ze své praxe ví, že je zcela běžné, že místo činu se několikrát doohledává a to na základě nových informací, které se v průběhu vyšetřování vyskytnou. Celý postup snímání pachových stop považuje za standartní, nic zvláštního v něm nespátíl.

K dotazu předsedy senátu ještě doplnil, že se sejmuté pachové stopy šest dní poté, co došlo k jednání a poté se na místě pohybovali různí lidé, jsou schopné k tomu, aby byly zajištěny, rozhodně nelze jednoznačně říci, že by tyto pachové stopy byly špatné a nepoužitelné. Je to proto, že se jedná o uzavřenou místnost, nevětranou, kde se neměnily klimatické podmínky.

Kpt. Ing. M ■■■■ **J** ■■■■ pracuje na Krajském ředitelství policie Královéhradeckého kraje jako vrchní komisař a s případem obžalovaného Lukáše Nečesaného přišel do kontaktu již 21.2.2013, kdy přijel na místo činu a na případě pak začal pracovat 22.2.2013. Proto se mohl vyjádřit k ohledání dne 27.2.2013, kdy se jednalo o kompletní doohledání místa činu právě z důvodu zajištění pachových stop. Bylo tomu tak proto, že již byli obeznámeni, o jaký trestný čin se jedná, jaký mohl být pravděpodobný motiv pachatele a věděli, kam pachatel pravděpodobně mohl sahat, případně, čeho se dotýkat. Tyto informace měl na základě sdělení poškozené z 26.2.2013, kdy se probudila a dále z výpovědí svědků, např. paní Vandlíčkové. Doohledání místa činu je naprosto standartní úkon, neboť při prvotním ohledání není většinou znám motiv jednání pachatele a tyto věci pak vycházejí najevo až následně. Na základě zajištěných důkazů 27.2.2013 dělali ohledání vypínačů, rovněž snímali stopy z kabelky poškozené, ze šuplíků v provozovně, prostě z míst, kde pachatel mohl zanechat pachovou stopu. Podle jeho názoru ohledání místa činu bylo provedeno v souladu s předpisy a rozhodně neměl žádný motiv, aby se stopami manipuloval v neprospěch obžalovaného a ani od nikoho takový pokyn nedostal. Tuto úvahu považuje za naprosto absurdní a vyloučenou. Rovněž popsal postup při snímání pachových stop, jak se na místě chovat tak, aby nedošlo ke kontaminaci pachových stop, případně, aby se zabránilo přenosu falešných stop. Všechny tyto podmínky byly ze strany policie dodrženy. Ohledně kabelky uvedl, že neví, zda při prvotním ohledání byla prázdná či plná. Podle jeho názoru 27.2. byla kabelka nejdříve zkoumána jako

celek, tzn. i s obsahem a následně mohlo být se stopou manipulováno. Je však možné, že některý z kolegů již při prvotním ohledání vytáhl věci z kabelky, aby byl zadokumentován její obsah. V tomto případě však policisté pracují v ochranném úboru, aby nedošlo k přenosu žádné stopy.

Na základě dotazů obhájce pak uvedl, že veškeré výsledky pachového zkoumání byly zaznamenány v protokolu o ohledání místa činu a následně pak z nich vychází i odborné vyjádření. O tom, jaké pachové stopy budou porovnány z těch, které byly zajištěny, rozhoduje vedoucí vyšetřovatel případu, v tomto případě sám svědek. Volil ty stopy, u kterých byl přesvědčen, že by mohly mít souvislost s jednáním pachatele. Na základě výpovědi poškozené také určil, že se budou snímat pachové stopy z vypínačů, neboť poškozená sdělila, že bylo rozsvíceno, avšak při nálezů poškozené bylo v provozovně zhasnuto, takže pachatel zřejmě manipuloval s vypínačem a mohla tam být nalezena pachová stopa. S E ■■■■■ M ■■■■■ neprováděli porovnání pachových stop, neboť nebyl důvod, protože M ■■■■■ byl jako možný pachatel na základě šetření vyloučen. Měl evidentní alibi a rovněž poškozená vyloučila, že pachatelem by byl E ■■■■■ M ■■■■■.

Svědek se vyjádřil i k fotorekognici, která byla s poškozenou provedena, kdy uvedl, že na základě jejího zdravotního stavu přistoupili k této fotorekognici jakožto k neodkladnému úkonu, když měli informace od lékaře, že její stav je velice vážný. Svědek potvrdil, že poškozená sdělila, že posledním platícím zákazníkem byl asi desetiletý kluk a po jeho odchodu žádný jiný zákazník nepřišel, jediný, kdo přišel, byl pachatel. To byly zásadní informace, které směřovaly k tomu, že pachatelem mohl být obžalovaný. Podle svědka poškozená při fotorekognici určila obžalovaného hlavně podle jeho obličeje a vlasů a nebyly pro ni podstatné brýle, což je u kadeřnice normální. K provedení neodkladného úkonu měli souhlas ošetřujícího lékaře a byla přítomna i nezúčastněná osoba.

S ohledem na postoj obhajoby v této trestní věci soud předvolal k hlavnímu líčení i dalšího z policistů, kteří měli případ na starosti a to **kpt. Mgr. M ■■■■■ H ■■■■■**, který vypověděl, že v daném případě spolupracoval s kolegou Juštou. Při ohledání na místě činu postupovali naprosto standartně, měli ochranné pomůcky a to jak při prvním, tak při druhém ohledání. S obžalovaným přišel do kontaktu při prvním ohledání místa činu, kterého se on zúčastnil, celkově druhém, kterého se účastnil společně s kolegou J ■■■■■. Podle jeho názoru postupoval standartně i kpt. J ■■■■■ a následně popsal, jak probíhalo další ohledání místa činu dne 27.2.2013. Zajištěné stopy poslal na pachové středisko, převzal je zapečetěné od technika a stejně tak zapečetěné je nechal odeslat na pachové středisko. Věci a oděvy od obžalovaného zajišťoval kpt. J ■■■■■ s dalším policistou J ■■■■■ a on na ně čekal v autě, když pro věci byli u obžalovaného doma. Věci obžalovaného přinesli v papírových pytlích a následně je dali do kufří auta a odvezli do Hradce Králové. Nemohl vyloučit, že pomohl kolegům vyndávat tyto věci z auta. Řízení vedl kolega J ■■■■■, avšak v rámci možností spolu spolupracovali. Potvrdil, že zjišťovali, zda se v místě a v čase, kdy k trestné činnosti mělo dojít, nepohybovali další lidé, kteří by mohli být podezřelými, proto byl vydán návrh na zjištění pohybu buněk telekomunikačního provozu. Toto vše bylo v souladu s trestním řádem a veškeré důkazy jsou založeny ve spise. Pomocí těchto buněk se snažili hlavně ustanovit toho asi desetiletého chlapce, který na místě činu byl, avšak to se bohužel nepodařilo. Hledali i případné podezřelé, proto se dostali i ke jménu V ■■■■■ M ■■■■■, který měl být ubytován v hotelu Královský dvůr a i

jeho osoba byla prošetřována. Některé osoby, které byly podezřelé, se vyslyšely, některé, které byly vyloučeny jako podezřelé, vyslyšány nebyly. Uvedl, že od státní zástupkyně obdržel 12.5.2014 přípis, na který reagoval předloženým úředním záznamem, který se k osobě V██████ M██████ a dalším věcem obsaženým v listinných materiálech tvořící přílohu tohoto přípisu vyjadřují. O tomto úředním záznamu bude hovořeno níže. Bylo však jasné, že osoba V██████ M██████ rozhodně nemůže být tou, která spáchala trestnou činnost už s ohledem na jeho postavu, kdy jeho popis neodpovídá tomu, jak poškozená popsala pachatele a rovněž se vyjádřil v tom směru, že materiály poskytnuté pravděpodobně ze strany rodiny obžalovaného GIBSu, neodpovídají pravdě, což zjistili na základě šetření analytického odboru policie. Svědek popřel jakoukoliv možnost manipulace se zajištěnými důkazy v této trestní věci.

V průběhu důkazního řízení byly provedeny rovněž **důkazy listinnými materiály** a to zvláště protokoly o ohledání místa činu včetně fotodokumentací, ze kterých soud vyhodnotil situaci, která v kadeřnictví po nálezu poškozené byla. Jsou zde zachyceny krevní stopy a další podstatné skutečnosti, např. místa, ze kterých byly sejmuty pachové stopy, místo, odkud měly být odcizeny peníze, věci, které se nacházely v kadeřnictví, včetně předmětné kabelky. Z tohoto protokolu včetně dokumentace, je možno si učinit komplexní přehled o tom, jak provozovna poškozené vypadá, kde je WC, kam chtěl E██████ M██████ jít (ještě před vstupem do provozovny) a je zde zadokumentováno místo, kde měl E██████ M██████ poškozenou najít.

Z další fotodokumentace, která je obsahem tohoto spisu (č.l. 1118-1123), je možno konstatovat, že obžalovaný po odchodu od pana L██████, kde byl na doučování (viz úřední záznam č.l. 1117), přecházel silnici a pohledem otevřenými vraty do prostoru bytovky ul. Na Závisti, čp. 772 je vidět, že je zde složeno palivové dřevě upravené do polen o délce 30 až 40 cm. Následně před domem č. 781 je volně přístupná hromada palivového dřeva a obě tato místa se nacházejí na trase mezi bydlištěm pana L██████ a kadeřnictvím Pod Lipou. Jak vyplývá, že výše uvedeného úředního záznamu, plechová vrata k domu čp. 240 nebývají občas zavřená a proto je možno se k tomuto palivovému dříví volně dostat.

Součástí spisu jsou i odborná vyjádření, kdy se jedná v první řadě o odborná vyjádření odvětví analýz dat a zkoumání nosičů dat, kdy těmito odbornými vyjádřeními byly zkoumány mobilní telefony poškozené, obžalovaného, jeho rodinných příslušníků, svědka H██████, flash-disky a počítače, které byly zajištěny při domovních prohlídkách v místě bydliště obžalovaného. Na základě tohoto odborného vyjádření byly zjištěny skutečnosti, které jsou obsaženy v příloze tohoto odborného vyjádření. Pokud se týká pevného disku počítače, který měl obžalovaný k dispozici a který byl u něho zajištěn při domovní prohlídce dne 7.3.2013, v bydlišti jeho prarodičů, tak z toho vyplývá, že obžalovaný byl na tomto počítači naposledy připojen dne 21.2.2013 v 15.39.02 hod. a posléze byl počítač uveden do stavu spánku a následně připojen opět dne 21.2.2013 v čase 17.10.53 hod.

Z odborného vyjádření z odvětví daktyloskopie vyplynulo, že zajištěné stopy č. 2 a 3, které byly zajištěny z vnější strany pravého okraje prosklené plochy dveří do čekárny, byly vyhodnoceny jako upotřebitelné, avšak nebyla zjištěna vzájemná shoda s kontrolními otisky domácí osoby. Vzájemná shodnost nebyla zjištěna ani s otisky obžalovaného Lukáše Nečesaného.

Z odborných vyjádření z odvětví biologie, genetika bylo zjištěno, že ze zajištěných stop na místě činu a na věcech, které obžalovaný Lukáš Nečesaný vydal, byla vyloučena přítomnost DNA profilu stanoveného z bukálního stěru označeného Lukáš Nečesaný a zároveň DNA profilu stanoveného ze srovnávacího vzorku krve označeného L [REDACTED] B [REDACTED]. Jedná se v tomto případě o umělý ulomený nehet, který byl na místě činu nalezen a na kterém byl stanoven tzv. neúplný směsný DNA profil dvou osob. Z dalšího umělého ulomeného nehtu, tří kusů párátek a dalšího ulomeného nehtu byl stanoven DNA profil ženského pohlaví, který se shoduje se srovnávacím vzorkem poškozené. Naopak na předložených riflích obžalovaného a jeho bundě byl zajištěn pouze DNA profil obžalovaného.

Z dalších odborných vyjádření z oboru biologie nebyla zjištěna přítomnost lidské krve na oděvu, který obžalovaný policii vydal.

Z trasologického odborného vyjádření bylo zjištěno, že stopa č. 18, 19 zajištěná na místě činu se neshoduje s předloženou obuví, resp. se neshoduje se srovnávacím materiálem této obuvi, kterou předložil obžalovaný.

Z protokolu o sejmutí pachových stop a následného odborného vyjádření – metoda pachové identifikace, soud zjistil, že byla potvrzena pachová shoda mezi pachem srovnávací pachové konzervy se jménem Lukáš Nečesaný s pachem na otiscích pachových stop, kdy tyto shody byly zjištěny na otiscích pachových stop, které byly odebrány z koženkové šedé kabelky na levé kadeřnické židli v kadeřnictví, z kovového držadla, horní zásuvky skříňky u pravého kadeřnického stolku, z kovového držadla dvířek u pravého kadeřnického stolku a z plastového spínače světel na chodbě v čekárně kadeřnictví. Otisky pachových stop byly sejmuty na různých místech v objektu kadeřnictví tak, jak je to uvedeno v tomto odborném vyjádření na č.1. 1288-1291.

Součástí spisového materiálu je pak vyhodnocení komunikace po síti facebooku ze dne 21.2.2013 mezi Lukášem Nečesaným a M [REDACTED] R [REDACTED] Lukášem Nečesaným a L [REDACTED] H [REDACTED] a Lukášem Nečesaným a L [REDACTED] Č [REDACTED]. Z facebookové komunikace mezi svědkyní R [REDACTED] a obžalovaným Nečesaným ze dne 21.2.2013 ve 20.40 hod. vyplývá, že obžalovaný Lukáš Nečesaný informuje svědkyni, že nedaleko od paneláku, kde bydlí, okradli známou (v té době nebyly žádné informace o loupežném jednání pachatele útoku na poškozenou). Spisový materiál pak obsahuje zajištěnou korespondenci zasílanou obžalovaným, případně obžalovanému, za situace, kdy obžalovaný setrval ve vazbě z koluzního důvodu, kdy z této komunikace vyplývají snahy o ovlivňování vyšetřování trestní věci, případně ovlivňování svědků, a další podstatné skutečnosti.

V přípravném řízení byly provedeny rovněž **rekognice s poškozenou**, kdy původní rekognice dne 26.2.2013 byla s ohledem na její zdravotní stav provedena jako neodkladný úkon a kdy se jednalo o fotorekognici. V tomto případě poškozená označila v prvním kole poznávání jako pachatele na základě dotazu vyšetřovatele obžalovaného Lukáše Nečesaného, ve druhém případě již určila osobu jinou. Následně byla provedena rekognice in natura, kdy poškozená neurčila jako pachatele obžalovaného, což následně odůvodnila tím, že se necítila v dobré psychické kondici, světelné podmínky v místnosti nebyly dobré a špatně viděla. Přítomné osoby podle svého vyjádření nedokázala s jistotou a spolehlivě rozpoznat dle

konkrétních obličejových rysů. Řídila se spíše obličejovými obrysy a postavami a osoba, kterou označila, jí připomínala pachatele nejvíce. Jak uvedla, tak již při odjezdu z této rekognice začala mít pochybnosti o správnosti svého úsudku.

Jak již výše naznačeno, bylo důkazní řízení doplněno o listinné materiály poskytnuté Generální inspekcí bezpečnostních sborů, kdy tento materiál byl postoupen zdejšímu soudu prostřednictvím Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové, kdy podstatným obsahem těchto listin je skutečnost, že v tomto případě lze uvažovat i o dalším možném pachateli, kterým by měl být pan V [REDACTED] M [REDACTED]. Není zcela jasné, kdo tento materiál GIBSu poskytl, avšak je velice pravděpodobné a vyplývá to i z reakce rodinných příslušníků, že tyto materiály poskytli právě lidé z okolí rodiny obžalovaného. S ohledem na obsah těchto listin pak policie vypracovala dne 16.5.2014 úřední záznam, ve kterém se vyjadřuje ke všem okolnostem uvedeným v těchto materiálech, kdy lze stručně shrnout, že drtivá většina těchto údajů je nepravdivá, případně zavádějící, dále že osoba V [REDACTED] M [REDACTED] byla sice policií zpočátku rovněž přezkoumávána, stejně jako další osoby, avšak policie dovodila jednoznačný závěr, že tato osoba pachatelem trestné činnosti být nemohla. Z úředního záznamu rovněž vyplývá, že údaje ohledně pohybu mobilního telefonu této osoby, které byly GIBSu poskytnuty, jsou nepravdivé a celý listinný materiál je naprosto nedůvěryhodný a je plný nepravdivých údajů. Policie přezkoumala veškeré okolnosti uváděné v těchto materiálech v souladu s trestním řádem a závěr jednoznačně zní, že osoba V [REDACTED] M [REDACTED] není podezřelá ze spáchání této trestné činnosti a že údaje uváděné v materiálu, který byl GIBSu předložen, jsou zavádějící a nepravdivé.

V této věci byly vypracovány znalecké posudky, které se vztahovaly jednak k osobě obžalovaného, jednak k osobě poškozené.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vyplývá, že podle dostupné zdravotnické dokumentace utrpěla poškozená L [REDACTED] B [REDACTED] útokem dne 21.2.2013 mnohotné tržně-zhmožděné rány (celkem nejméně šest) ve vlasaté části hlavy, na pravém ušním boltci a v pravém obočí, mnohotné tříštivé vpáčené zlomeniny lební klenby v pravé temenní a obou týlních krajinách, plošná ložiska krvácení do prostoru pod tvrdou lební plenou nad oběma týlními laloky mozku a drobná povrchní ložiska zhmoždění mozkové tkáně v obou týlních a pravém temenním spánkovém a čelním laloku mozku. Všechny tyto úrazové změny vznikly přímým působením tupého násilí značné intenzity proti hlavě poškozené, kdy zraňující předmět byl pevný tvrdý, pravděpodobně hranatý, podlouhlého tvaru. Tímto předmětem mohlo být velmi dobře půlkulaté dřevěné polínko většího objemu, větší délky a větší hmotnosti. Znalec vyloučil, že by si toto zranění poškozená způsobila sama. Zranění vzniklo aktivním jednáním druhé osoby, za situace, kdy oba zúčastnění se nacházeli ve vzpřímené poloze, tedy stáli čelem proti sobě, poranění obou týlních krajin zřejmě vznikla za situace, kdy se poškozená již nacházela s hlavou na podložce. Poranění mozku poškozené mělo za následek poruchu vědomí, která trvala do 26.2.2013, poté po dobu dalších 10ti dnů byla poškozená odkázána na dopomoc zdravotnického personálu. Ze soudně lékařského hlediska je třeba považovat poranění poškozené za těžkou újmu na zdraví, a to pro poškození důležitého orgánu, které vedlo k bezprostřednímu ohrožení jejího života a u kterého nelze zcela jednoznačně vyloučit možnost vzniku trvalých následků podstatného rázu. Bezprostřední ohrožení života bylo odvráceno nedokladným poskytnutím vysoce

odborné a specializované neurochirurgické péče. Bodové ohodnocení zranění je stanoveno na 392 bodů. Znalec v závěru posudku uvádí, že je možno hovořit o štěstí, že poškozená byla zcela náhodně nalezena, krátce po vzniku poranění svědkem M. [REDACTED] který ji zajistil bezprostředně poskytnutou lékařskou péčí. Pokud by k jejímu nálezu nedošlo a poškozená by setrvala v zamčené provozovně dobu delší, pak by prognóza poúrazového stavu poškozené byla zřetelně nepříznivější.

V průběhu hlavního líčení znalec výše citované závěry potvrdil. K dotazům dodal, že dvě poranění byla u poškozené umístěna na temeni krajiny hlavy, kdy lze předpokládat, že v tomto okamžiku stála poškozená proti pachateli a další údery následovaly poté, kdy poškozená ležela obličejem k podlaze. Při určování předmětu, kterým byla poškozená napadena, vycházel znalec jednak z charakteru ran a jednak z výpovědi poškozené. Znalec potvrdil, že při útoku je rozhodující hmotnost zbraně a rovněž síla, kterou je útok veden. V tomto případě není podstatné, jakou částí polena pachatel zaútočil. Při popisu šířky předmětu, kterým byla poškozená napadena, vycházel znalec právě z výpovědi poškozené, která tuto šířku uvedla. Podle znalce to odpovídá tomu, co objektivně zjistil. Ohledně nehtů poškozené znalec vypověděl, že nebyla poškozena lůžka, avšak byly tam volné okraje. Je pravděpodobné, že odlomení umělých a přirozených nehtů vzniklo v rámci obranného zápasu. Takový zápas na útočnickovi následek nezanechá a to proto, že útok byl veden nějakým jiným předmětem než některou ze součástí těla. Podle znalce je nepravděpodobné, že by toto poranění mohlo vzniknout u poškozené teleskopickým obuškem, neboť by tam byly rány jiného charakteru.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace neurologie ve svém znaleckém posudku uvedl, že násilí spáchané na poškozené mělo za následek řadu tržně-zhmožděných ran hlavy, zejména v oblasti týlní, s vpáčením úlomků kostí kalvy, s řadou drobných kontuzních mozkových ložisek, hemisferálně a s oboustranným traumatickým subdurálním hematomem, násilí mělo za následek pět dnů trvající stav bezvědomí, s nutností umělé plicní ventilace a sedace. Následně došlo k vývoji organického psychosyndromu s fobickými rysy, únaveností, poruchami koncentrace, poklesu fyzické výkonnosti, ztrátě stability ve stoji a zhoršení zraku a sluchu. Příznaky popsané poškozenou v její výpovědi jako součást následku napadení poškozené jsou v příčinné souvislosti s působením vektorů sil do oblasti hlavy poškozené. Poruchy zraku mohou být dány do souvislosti s maximálním poškozením v oblasti týlní, kde je lokalizován v mozku korový zrakový analyzátor. Nelze vyloučit ani poruchy sluchu. V popředí klinického stavu dle znalce dominuje organický psychosyndrom s limitujícími příznaky pro profesní a osobní život. Lze předpokládat, že část příznaků poškozené se může postupně zmírnit, nebo zcela vymizet, je však nepochybné, že některé symptomy organického psychosyndromu budou přítomny řadu let a naplní tak podstatu ztížení společenského uplatnění. Znalec předpokládá trvalou medikaci antidepresivní, kontroly neurologické, psychologické a psychiatrické.

V průběhu hlavního líčení znalec zopakoval výše citované závěry. Potvrdil, že organický psychosyndrom je proces, který se stále vyvíjí a vzniká následkem strukturální mozkové poruchy a její obnovy, která není na mozku dostatečná. Z tohoto důvodu tam poruchy většinou trvale zůstanou. Ohledně zhoršení zraku poškozené potvrdil, že tato záležitost je otázka pro něho, nikoliv pro očního lékaře s ohledem na charakter zranění a to,

co poškozená uváděla při rekognici, naprosto odpovídá tomu, co jako vyšetřující lékař u ní zjistil. Jedná se o to, že korová část mozku, kde je zrakový analyzátor, hodnotí i poznávací složku, nikoliv jen složku viděnou. Proto mohlo dojít k tomu, že nepoznala pachatele při rekognici a to, že si nebyla jistá, je jeden z příznaků organického psychosyndromu.

Jak již výše uvedeno, obhajoba předložila soudu **nový znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, který vypracoval prof. MUDr. Karel Urbánek, CSc.**, kdy ze závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že krátkodobé poruchy paměti jsou u tohoto typu poranění nejen pravděpodobné, ale prakticky jisté. Znalec charakterizuje obecně věrohodnost údajů zraněných jako nespolehlivé, resp. konstatuje, že spolehlivost těchto údajů není stoprocentní.

U hlavního líčení tento znalec závěry svého znaleckého posudku stvrdil a k dotazům uvedl, že neměl k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci poškozené, avšak měl k dispozici zprávu z nemocnice, ze které zjistil, že její úraz mozku byl těžkého stupně, čili vyloučil nepřítomnost poruch paměti. Podle jeho názoru došlo ke krátkodobé ztrátě paměti u poškozené, jak dlouho to trvalo, však nemůže říci, může trvat několik desítek minut, hodin i dní. Znalec nevyločil možnost, že by poškozená v tomto případě mohla zapomenout na osobu, která dle obhajoby mohla do kadeřnictví přijít mezi posledním platícím zákazníkem a pachatelem. Podle znalce je nejpravděpodobnější ztráta paměti přímo na období toho úrazu a pak na to, co předchází úplné ztrátě vědomí. K dotazu soudu, zda tato skutečnost neodporuje jeho závěrům, když poškozená několikrát popsala přesně útok pachatele, tzn., že se nijak ve svých výpovědích neodchylovala, znalec uvedl, že podle jeho názoru se jedná o nespolehlivou výpověď právě v důsledku prodělaného zranění.

Obhajoba předložila zdejšímu soudu rovněž **znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví neurochirurgie spondylochirurgie**, kdy znalec se ve svém závěru vyjadřuje rovněž k možné amnézii poškozené předtím, než k útoku došlo. Soud pomine to, že některé z těchto otázek byly naprosto sugestivní (viz otázka č. 3 v zadání tohoto znaleckého posudku) a že znalec se vyjadřuje k otázkám, které nepřísluší do jeho oboru (viz odpověď na otázku č. 5) a že ve svých závěrech znalec nahrazuje rozhodnutí soudu tím, jak by měly být výsledky vyšetření poškozené soudem hodnoceny. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že výpověď poškozené nemusí být vždy zcela věrohodná s ohledem na úraz, který utrpěla a to zvláště ve vztahu k prožitkům k časovým úsekům blízko doby poranění. Je velmi pravděpodobné, že zranění ovlivnilo krátkodobou paměť poškozené, avšak jakým způsobem tomu tak bylo, nelze říci, neboť je to individuální a někdy převažují poruchy anterográdní (poruchy po úraze) a jindy poruchy retrográdní (poruchy před úrazem). Nejčastěji bývá ovlivněna paměť krátkodobá. Znalec je přesvědčen, že nelze vyloučit, že poškozená trpěla amnézií před úrazem, ale míru pravděpodobnosti nelze zcela přesně stanovit.

U hlavního líčení znalec vypověděl, že osobně poškozenou nevyšetřoval a neměl k dispozici její kompletní zdravotní dokumentaci, avšak to, co měl k dispozici, považuje za naprosto postačující k tomu, aby se mohl objektivně vyjádřit. K výše uvedeným námitkám pak sdělil, že rozhodně nechtěl zasahovat do oboru, který se týká odbornosti jiného znalce, pouze napsal svůj názor, na který byl tážán. Potvrdil, že věrohodnost výpovědi poškozené

v tomto případě by měl posuzovat psycholog. Znalec jednoznačně uvedl, že nemůže jednoznačně říci, jak případná amnézie u poškozené v době před útokem mohla trvat a také nemohl říci, zda skutečně poškozená amnézií trpěla, či nikoliv. Konkrétně znalec uvedl, že retrogradní amnézii nemůže vyloučit ani ji potvrdit. Stává se však poměrně často, že poškozený takovouto amnézií trpí. Jeho hrubý odhad byl asi 50 % pacientů.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl zpracovaný na obžalovaného Lukáše Nečesaného, stvrzuje, že obžalovaný netrpěl a netrpí duševní chorobou, tedy psychózou. Je však neharmonicky, poruchově se formující osobností. Schopnosti rozpoznávací nebyly tempore criminis narušeny, schopnosti ovládací byly vlivem osobnostních faktorů lehce, nepodstatně, sníženy. Obžalovaný netrpí žádnou chorobnou závislostí, epizodicky nadužívá alkohol či zneužívá marihuanu, nebo pervitin, ve spojení se zaujímanou rolí a postavením v sociální skupině zejména vrstevníků. Z medicínského aspektu není pobyt obžalovaného na svobodě pro společnost nebezpečný. Je plně schopen účasti v trestním řízení, prognóza vývoje jeho osobnosti je nejistá, je spojena zejména s kvalitou jeho dozrávání. Obžalovaný není jedincem primárně agresivním, agresivita však může pramenit z neharmonické skladby jeho osobnosti. Tento posudek je pak doplněn **znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací klinická psychologie**. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku je podstatné, že intelektové schopnosti obžalovaného lze globálně hodnotit jako průměrné, nevyrovnané, bez přítomnosti známek organických deficitů percepčně kognitivních funkcí, bez poruch psychotického charakteru. Rozsah a úroveň všeobecných znalostí je nižší a povrchní. Schopnost emočně adekvátního využití naučeného do praktického života je proti globálnímu intelektu oslabena. Obžalovaný je nezralou, disharmonicky se rozvíjející se osobností, s projevy emoční nevyváženosti. V hodnotovém systému jsou akcentované zvýšené potřeby vzruchů, dojmů, zážitků, cíle materiálně konzumního typu a výraznějšího sociálního statutu. Agresivní potenciál sice významněji nepřekračuje meze průměru, ale temperamentové založení typ emotivity a nezralost vytvářejí u obžalovaného předpoklady pro méně citlivé projevy vůči okolí, včetně agresivních projevů v chování. V metodách zaměřených na přítomnost agresivních projevů nad běžnou normu vystupuje verbální agrese a podezíravost. Přítomné dominantní tendence současně s impulzivními sklony v příhodné kombinaci a situaci mohou podporovat projevy agresivity. Sama afektivní labilita je uváděna jako jedna ze základních příčin agresivního chování, při níž dochází k afektivní agresi, zvláště v zátěžových situacích. Ovládnutí agresivity podléhá obecně úrovni ovládacích schopností obžalovaného, které jsou znalcem psychiatrem hodnoceny jako lehce nepodstatně snížené. Znalkyně se vyjadřuje k motivaci jednání jen hypoteticky, kdy nabízí motiv ziskový, při nedostatečné schopnosti obžalovaného hospodařit s finančními prostředky bez ohledu na výši příjmů. Na zátěžové situace reaguje obžalovaný často nevhodnými způsoby chování a jednání, a to v rámci své disharmonicky se vyvíjející osobnosti s nevyváženou emotivitou. Ve vztazích k druhým lidem a sociálnímu okolí se projevuje u obžalovaného povrchnost, nezralost, preference vlastních zájmů, má potřebu se prosazovat, upozorňovat na sebe, nějakým způsobem se lišit od ostatních, inklinuje k dominantním rolím, přítomná je povrchní obratnost ve verbalizaci, omezená je schopnost empatie, vřelosti. Netrpí bájeivou lhavostí. Na úrovni svého průměrného intelektu je schopen správně vnímat, zapamatovat si, i následně reprodukovat prožité události. Byly zjištěny sklony ke zkreslování, které se nevymykají jeho rozumové kontrole. Podávání informací je

postaveno na systému sdělování polopравd, z negativ sdělí postupně jen to, o čemž se přesvědčí, že již znalec ví. Někdy si ve svých tvrzeních odponuje. U obžalovaného se uplatňuje snížená ochota k sebekritičnosti a sebereflexi, přítomné jsou tendence k pozitivní stylizaci a blokování negativních údajů o sobě. K možnostem resocializace znalkyně uvedla, že osobností vývoj obžalovaného prozatím neprobíhá optimálně, nezralost a nižší věk mu skýtají jistý časový prostor, je třeba však změnit životní styl, hodnotové zaměření a některé postoje, je třeba posílit sebekázeň, přijmout odpovědnost za vlastní jednání.

Znalec MUDr. Michal Hessler, který je znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, stvrdil výše citované závěry znaleckého posudku a dodal, že pachatel musel mít nějaký plán, záměr, neboť k dispozici byla nějaká zbraň, která nebyla na místě. Pokud se jedná o obžalovaného, který je hodnocen jako nespolehlivý jedinec, neznamená to, že není schopen nějakého plánovaného jednání.

PhDr. Štěpánka Tůmová, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinický psychologie, kromě výše citovaných závěrů u hlavního líčení dodala, že vztahy obžalovaného s rodiči byly sice dle obžalovaného vynikající, avšak dle toho, jak ona celou věc zjistila a posoudila, je zřejmé, že tento vztah nebyl ani ze strany rodičů ani ze strany prarodičů optimální a to s ohledem vyváženosti výchovy obžalovaného. Potvrdila, že obžalovaný při sdělování informací vypovídá polopравdy, z negativ sdělí postupně pouze to, o čem je přesvědčen, že již znalec ví. Jedná se o záměrné blokování negativních informací, kdy teprve postupně kladenými otázkami, ze kterých obžalovaný zjistil, že je znalec seznámen i s jeho negativními stránkami, sdělí postupně pravdu. Pokud je obžalovaný pachatelem a po svém jednání se choval naprosto racionálně, je to vcelku normální reakce u některých pachatelů, kdy dle znalkyně se jedná o individuální postoj k něčemu, co člověk spáchá a není rozhodně nijak výjimečný. U obžalovaného převažují v rámci hodnotového žebříčku potřeby vzruchu, zážitků a převažují cíle materiálně konzumního typu.

K dotazu obhájce dále uvedla, že při určování délky pobytu v kadeřnictví měla k dispozici spisový materiál včetně výpovědi svědkyně Š. a proto zpochybnila údaj uváděný obžalovaným. Nicméně tuto otázku hodnotit nechce, neboť je to již hodnocení důkazů. Podle znalkyně se jednalo o připravený skutek, neboť shodně s výše uvedeným znalcem konstatuje, že na místo byla donesena zbraň, která se v blízkosti nenacházela. Dále uvedla, že obžalovaný má tendenci jednat v zátěžové situaci agresivně, zkratkovitě, emočně a afektivně a i takovýto člověk se může dopustit plánovaného skutku. Toto se nijak nevylučuje. Obžalovaný je podle znalkyně průměrně inteligentní člověk, který když chce, tak je schopen plánovat. Pokud selhává v jiných činnostech, kdy je nespolehlivý, tak to neznamená, že tam, kde je k něčemu motivován, svůj plán nedodrží. Výchova v případě obžalovaného nebyla úplně běžná a to hlavně kvůli finanční podpoře a postoji rodičů k obžalovanému.

Na poškozenou byly s ohledem na charakter této trestné činnosti vypracovány **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru školství a kultura, odvětví psychologie**. Ze závěrů těchto znaleckých posudků je třeba konstatovat, že poškozená netrpěla v době před 21.2.2013 žádnou duševní chorobou nebo poruchou. V době napadení pachatelem prožívala poškozená šok, pocity bezprostředního ohrožení života. Vzhledem k momentu překvapení nebyla schopna se nijak výrazněji bránit, byla útokem zcela

ochromena, zaskočena. S odstupem takřka 6 měsíců od prožité události došlo u poškozené k rozvoji mírných příznaků Posttraumatické stresové poruchy, která se nyní projevuje velkým strachem z mladých mužů, kteří přijdou do kadeřnictví. Jedná se u ní i o tzv. flasbacky-znovuprožívání traumatu, kdy lidé v okolí poškozené se ptají na události. Poškozená má problémy s koncentrací pozornosti, je náladová. Objevily se obavy o budoucnost, které nikdy dříve neměla, snížená sebedůvěra, zabezpečovací chování, poškozená je znatelně omezena ve výkonnosti, je pomalejší, unavitelnější, má vážně narušené některé smysly. Má problémy s rovnováhou. Vzhledem k nebývalé vložce poškozené překonávat životní nesnáze, k její neobyčejné odolnosti se porucha vyvinula jen v mírných rysech. V průběhu znalecké expertizy nebyla zjištěna psychiatrická choroba či porucha. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, vypracovaného na poškozenou, je třeba konstatovat, že její intelektové schopnosti se nacházejí v pásmu vyššího populačního průměru. Intelektová struktura je nevyvážená ve prospěch schopností verbálních a komunikačních. Emoční inteligence vykazuje známky velmi dobré emoční, citové a sociální zralosti. Znalkyně diagnostikuje u poškozené Posttraumatickou stresovou poruchu. Poškozená má zachovalou schopnost správně vnímat průběh prožitých událostí, tyto si zapamatovat a poté je reprodukovat, a to jak na úrovni obecné, tak i specifické. Zranění mozku nemělo zásadní vliv na schopnost poškozené zapamatovat si průběh prožitých událostí, resp. tyto si vybavit z paměťových okruhů a opakovaně je reprodukovat. Svědecké výpovědi svědkyně, jakož i prověrku na místě, znalkyně považuje za spolehlivou reprodukci skutečně prožitých událostí. Poškozená popisuje inkriminované události i po delší době prakticky shodně, uváděné informace do sebe vzájemně logicky zapadají, navazují na sebe, poškozená je interpretuje se zachovalou dějovou posloupností, v logickém, místním, časovém i sociálním kontextu. Jedná se o autentické vzpomínky. V době rekonvalescence se svědkyně necítila v dobré psychické kondici, světelné podmínky v místnosti nebyly dobré a špatně viděla. Přítomné osoby nedokázala s jistotou a spolehlivě rozpoznat dle konkrétních obličejových rysů. Řídila se spíše obličejovými obrysy a postavami. Označená osoba se nejvíce přibližovala její vzpomínkové představě o podobě pachatele. Po odjezdu z policejní budovy již o své volbě pochybovala a rozvinuly se u ní pocity viny z označení nesprávné osoby. Z psychologického hlediska lze zvažovat i možnost přirozeného procesu vyhasínání paměťové stopy (vlivem prostého zapomínání, neboť svědkyně viděla pachatele v době činu prvně v životě a pouze po dobu několika sekund). Nelze vyloučit ani kompenzační obranný mechanismus potlačení. U poškozené nebyly potvrzeny sklony k patologické lhavosti či k záměrnému blokování nebo zkreslování skutečností. Má plně zachovalé paměťové vzpomínky na inkriminované události do doby ztráty vědomí. Nebyly u poškozené zjištěny žádné osobnostní (a zejména motivační) faktory, které by vysvětlovaly případné křivé obvinění Lukáše Nečesaného. Poškozená není zatížena pomstychtivostí, přeje si, aby skutečný pachatel byl dopaden, usvědčen a spravedlivě potrestán. Znalkyně hodnotí rodinné vztahy poškozené jako harmonické, funkční. Vyloučila vztah patologické rodičovské závislosti vůči staršímu synovi E. [REDAKCE] M. [REDAKCE]. Konstatuje, že se u poškozené rozvinuly symptomy Posttraumatické stresové poruchy. Mírnější intenzita potíží úzce souvisí s vysokou osobnostní odolností a vitalitou poškozené. Znalkyně doporučuje výslech svědkyně před soudem provést v nepřítomnosti obžalovaného.

Znalkyně MUDr. Michaela Málková v průběhu původního hlavního líčení výše citované závěry stvrdila a k závěrům dodala, že ona sama u poškozené žádnou mstu či lhavost

nezjistila a pokud poškozená měla nějaké výpadky paměti, tak ty přesně diagnostikují zjištěnou Posttraumatickou stresovou poruchu. Ta u poškozené trvá v současné době a není jisté, jak ještě dlouho trvat bude.

K dotazu obhájkyně potvrdila, že v případě Posttraumatické stresové poruchy, kdy se objevují výpadky paměti, je možno, aby došlo ke změně výpovědi bezprostředně po napadení, tzn. ještě v nemocnici a v pozdějším období.

Znalkyně MUDr. Michaela Málková byla s ohledem na vypracované znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie a neurochirurgie vyzvána, aby se k závěrům těchto znaleckých posudků vyjádřila, když předtím s nimi byla seznámena a aby soudu sdělila, zda závěry těchto znaleckých posudků nějakým způsobem mění její původní závěry znaleckého posudku. Znalkyně konstatovala, že na závěrech jejího znaleckého posudku se ani po seznámení s těmito výše citovanými znaleckými posudky nic nemění a poukázala i na to, že ona měla na rozdíl od jiných znalců k dispozici kompletní policejní spis a osobně společně s kolegyní psycholožkou poškozenou vyšetřily. Nelze jednoznačně říci, zda v takovémto případě poškozená musí trpět ztrátou paměti či nikoliv.

Mgr. Lenka Čermáková, znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie k dotazům nad rámec výše citovaného znaleckého posudku uvedla, že podle jejího názoru má v případě určení osoby pachatele větší váhu to, co poškozená řekla při fotorekognici než v případě rekognice in natura. Je tomu tak proto, že paměťové stopy jsou čerstvější a při fotografiích se mohla soustředit na detaily osob, které poznává a navíc při samotné rekognici měl již obžalovaný jiný účes. Podle ní je faktem, že si poškozená pachatele pamatovala, následně se pokusila informace doplnit či zpřesnit a závažná porucha paměti u ní nebyla potvrzena. Rozhodně je možné, že obžalovaný již v minulosti v kadeřnictví byl a přesto ho poškozená označila jako člověka, kterého dříve neviděla. Podle znalkyně rozhodně nemůže být pachatelem E ■■■■■ M ■■■■■ neboť poškozená má takovou povahu, že by ho nikdy nekryla a nikdy by se s tím nesmířila. Poškozená by nebyla schopna předstírat a manipulovat se všemi tak, aby M ■■■■■ kryla. Základní děj si poškozená pamatuje od počátku a pokud si nevybaví nějaké drobnosti, tak se nejedná o žádný rozpor ani nic neobvyklého. Potvrdila Posttraumatickou stresovou poruchu u poškozené. K rekognici in natura znalkyně dále uvedla, že ten, kterého určila, jí připadal nejpodobnější, ale již v té době pochybovala o svém úsudku a byla nervózní ze špatného svého vidění a ze špatných světelných podmínek. Již cestou zpět z rekognice v autě říkala, že si není jistá správností svého poznání.

Ve svém písemném vyjádření pak znalkyně soudu sdělila, že závěry jejího znaleckého posudku se nemění ani po seznámení se se znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie a neurochirurgie.

Součástí spisového materiálu je i **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie**, který byl vypracován na obžalovaného Lukáše Nečesaného. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že v předložené krvi obžalovaného nebyly zjištěny látky tělu cizí. V moči byl zjištěn metabolit kys. 11.nor-delta-9-tetrahydrokannabinolové. Ve vlasech pak látka jmenovaná v zákoně č. 167/1998 Sb., methylamfetamin, kdy pro přibližné

posouzení doby posledního užití drog byly vlasy rozděleny na 3 segmenty, které odpovídají postupnému dlouhodobému průniku látky vlasem, který čítá dobu od dvou do 12 měsíců v průměru od posledního užití drogy. V případě obžalovaného je pak zásadní nález menšího množství methylamfetaminu ve vlasových kořínkách oproti konečkům, ve kterých bylo nalezeno ještě poměrně významné množství. Znalec se vyjádřil k charakteru látek metamfetamin a amfetamin a konstatuje, že pokud vychází z výpovědi obžalovaného o době posledního užití drogy, že ne zcela či 100% korelují analytické výsledky s tímto tvrzením, pokud jeho výrok lze chápat jako časové určení délky doby 1 roku, neboť je zde zároveň zmínka o zastřížení vlasů v době před 3-4 měsíci. Pokud by obžalovaný již rok abstinovat, měl by veškerý podíl látky naakumulovaný v těchto koncečkách již nejdéle půl roku od posledního užití. Tyto však by při následném stříhání vlasů byly již před odběrem biologického materiálu odstraněny, ovšem vlasy byly stříženy nůžkami, čili lze připustit výskyt původních vlasů z doby před zastřížením. Významnou skutečností je to, že byť malý podíl této látky byl nalezen také v kořínkách vlasů, což zakládá podnět k úvaze o použití nějaké látky methylamfetaminu ještě v uplynulém měsíci před odběrem. Nelze ale vyloučit kontaminaci materiálu při přípravě analytického vzorku či kontaminaci vlasů při styku s druhou osobou, která by methylamfetamin užila kouřením. Jisté je tedy to, že k užití drogy nemohlo dojít blíže jak měsíc před odběry biologického materiálu. Dále pak byla v moči obžalovaného zjištěna látka svědčící pro časově vzdálené užití marihuany.

U hlavního líčení znalec nad rámec výše uvedeného konstatoval, že na jeho posuzování mělo vliv i to, že obžalovaný se nechal ostříhat, nicméně podle jeho názoru je pravděpodobné, že užíval toxickou látku v době od jednoho měsíce do tří měsíců od spáchání výše uvedené trestné činnosti, teoreticky do půl roku. V tomto případě dokázali přesně rozlišit, zda obžalovaný užíval pervitin či marihuanu. Tvrzení obžalovaného, že pervitin užil deset měsíců od spáchání trestné činnosti, uvedl znalec, že se to sice nedá vyloučit, ale podle jeho názoru je pravděpodobné časové rozmezí jeden až tři měsíce.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace oční lékařství, vypracovaný na obžalovaného Lukáše Nečesaného vypracoval znalec prof. MUDr. Pavel Rozsíval, CSc. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku je třeba konstatovat, že bylo provedeno vyšetření zraku obžalovaného za účelem stanovení diagnózy, kdy znalec konstatuje, že obžalovaný trpí dalekozrakostí obou očí s lehkým astigmatismem vlevo a mírnou tupozrakostí levého oka. Znalec konstatuje, že osoba se zrakovou ostrostí 20/40, jaká byla zjištěna u obžalovaného, na jednom oku bez korekce, je schopna řízení motorového vozidla bez brýlí, je schopna číst běžný text, není schopna rozeznávat krajní detaily. Obžalovaný byl schopen konat činnosti pachatele tak, jak jsou popsány v usnesení o zahájení trestního stíhání, a to jak bez brýlí, s brýlemi, i s kontaktními čočkami. V závěru znalec konstatuje, že obžalovaný Lukáš Nečesaný má dalekozrakost od dětství, netrpí šilháním. Je na tento stav zvyklý, bez obtíží stran zraku absolvoval školní docházku. Popisuje všechny aktivity, které vykonával. Uvádí i přiměřený popis poškozené L. B. je tedy zřejmé, že v běžném životě netrpěl zrakovými obtížemi, které by mu v jakýchkoli činnostech bránily.

K dotazům dále znalec rozvedl, že pokud bude obžalovanému vina prokázána, takže takového jednání se mohl bez jakýchkoliv problémů bez brýlí dopustit, neboť je schopen i

řídít motorové vozidlo bez brýlí. Co se týká očních čoček, tak ty jsou v případě obžalovaného běžně dostupné. Pokud obžalovaný při tomto jednání neměl brýle, tak s ohledem na jeho věk to nemusí být na jeho mimice obličeje vůbec znát (zaostřování očí a při ní určitá grimasa). Rozhodně není důvod, aby u toho dělal nějaké grimasy. S korekcí, kterou obžalovaný má na svých brýlích, jsou pro něj detaily spojené se sportovní aktivitou, studiem, či odečítání času z mobilního telefonu naprosto dostatečné a může je rovněž vykonávat bez brýlí. Rozhodně by byl schopen na vzdálenost dvou až tří metrů bez brýlí rozeznat chuchvalec vlasů.

Obhajoba předložila těsně před projednáním odvolání proti původnímu rozsudku **znalecký posudek MUDr. Břetislava Brožka, CSc., což je znalec z oboru zdravotnictví, odvětví různá – oftalmologie**, kdy tento znalec konstatuje ve svém posudku, že obžalovaný s oční vadou, kterou má, může vidět, kde se nalézá postava oběti a poměrně přesně zacílit svůj útok, ale není schopna rozpoznat, zda tato osoba má rozepnutý pásek. Může se pohybovat bez brýlí i v neznámém prostředí, ale není schopna rozeznat detaily nábytku, zásuvek, klíčů atd. Podle znalce obžalovaný nemohl být schopen přesně zjistit čas na vězních hodinách, pokud neměl své brýle, za situace, která je v tomto případě popisována. Podle znalce obžalovaný spíše odhadoval typ oděvu na poškozené a nelze rozeznat kromě rozepnutého pásku, vlasy stočené gumičkou. Obžalovaný mohl vidět jakýsi předmět o rozměrech, jaký měla kupička vlasů v kadeřnictví, avšak s vysokou pravděpodobností jej nemohl identifikovat. Předmětného jednání se obžalovaný i s touto vadou bez brýlí dopustit mohl.

Tento znalec byl v průběhu hlavního líčení vyslechnut za přítomnosti původního znalce prof. MUDr. Pavla Rozsívala, CSc., kdy uvedl, že nevidí zásadní rozpor mezi svým znaleckým posudkem a znaleckým posudkem původního znalce. Svůj závěr by neměnil ani v případě, že by obžalovaný stál zhruba metr a tři čtvrtě od poškozené tak, jak sám uvádí. Pokud bylo v provozovně šero, tak to mohlo zhoršit vidění obžalovaného.

Následně byl za přítomnosti MUDr. Brožka vyslechnut původní znalec prof. MUDr. Pavel Rozsíval, CSc., který v této věci vypracoval doplněk znaleckého posudku, na který se v průběhu svého výsledku před soudem odkázal. V závěru svého doplněku znalec konstatuje, že obžalovaný má zrakovou ostrost bez korekce přibližně 10x větší na lepším oku a přibližně 5x větší na horším oku bez korekce než náhodně vybraní pacienti, kteří odpovídají osobě obžalovaného s krátkozrakostí okolo mínus 5 dioptrií bez brýlí, což je dioptrie použitá primářem Brožkem k simulaci jeho vidění. Obžalovaný má srovnatelnou zrakovou ostrost bez korekce jako pacienti s dalekozrakostí odpovídajícího věku a rozsahu dalekozrakosti. Vyšetření, která znalec provedl, jednoznačně potvrzují, že v případě obžalovaného jde o mladého člověka se značnou schopností akomodace, což odpovídá tabulkám pro jeho věk. Obžalovaný je člověkem, který má refrakční vadu dlouhá léta a i přes určité omezení zrakové ostrosti je díky velkým možnostem adaptace na tuto situaci zvláště v mladém věku schopen kompenzace ve zcela jiném rozsahu než osoba starší, u které obdobná situace vznikne náhle. Rozdíly uvedené v posudcích obou znalců lze dobře vysvětlit. Oba znalci postupovali v dobré víře a pokusili se co nejlépe odpovědět na otázky, které jim byly kladené. Jak vyplývá z výše uvedených příkladů z reálného života, nelze z pokusu s mínus 5,0 Dsf před normálním okem přesně dovozovat, jak vidí člověk s hypermetropií okolo plus 5,0 Dsf.

U hlavního líčení znalec na svých závěrech setrval a popsal, jakým způsobem vysvětlil rozpory mezi svým znaleckým posudkem a znaleckým posudkem MUDr. Brožka. Vycházel z pacientů s obdobnou vadou jako má obžalovaný, jsou srovnatelného věku a rovněž z jejich zdravotní dokumentace. Proto došel ve svých závěrech k odlišným závěrům než MUDr. Brožek, což vysvětlil na jednotlivých případech, které jsou součástí jeho dodatku znaleckého posudku. Znalec se vyjádřil i k otázce krajních detailů, kdy popsal, že se zde jedná o rozdíl mezi zrakovou ostrostí 1,0 nebo 6,6, podle toho, jak se vyjadřuje, což orientačně znamená, že člověk, který má normální zrakovou ostrost, vidí určité znaky ze vzdálenosti 5 metrů, zatímco, když ji má o něco horší, tak z té vzdálenosti pozná znaky, které vidí člověk s normální zrakovou ostrostí asi ze 7 metrů, tzn. 2 až 3 metry rozdíl. K tomu, zda obžalovaný mohl vidět přezku na pásku obžalované, se přesně vyjádřit nemohl, mohly tam být různé aspekty, které to mohly ovlivnit. Souhlasil s druhým znalcem, že obžalovaný mohl vidět kupačku vlasů, byť nemusel vědět přesně, jaká je to kupačka nebo čeho je to kupačka.

Následně se vyjádřil MUDr. Brožek k výpovědi znalce MUDr. Rozsívala, souhlasil s jeho závěry a dodal, že v případě, že by se chtělo zkoumat, zda někdo viděl kupačku vlasů či nikoliv, je to otázka ryze individuální a případný pokus s osobou podobné vady lze těžko realizovat právě s ohledem na individuální vnímání daného subjektu.

Soud učinil rovněž důkaz **znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, zvláštní specializace kriminalistická odorologie**, který rovněž předložila obhajoba, kdy znalec se v závěrech svého znaleckého posudku vyjadřuje jednak k metodě a k postupu policie při získávání pachových stop a zvláště a hlavně se vyjadřuje k tomu, zda mohlo dojít k pachovému přenosu pachových stop prostřednictvím policistů kpt. Mgr. M. H. a kpt. Ing. M. J. na místa, kde byla nalezena pachová stopa obžalovaného. Závěr znalce je takový, že policisté dodrželi závazné standardy kriminalistické olfaktoriky. Nelze vytvoření pachových stop obžalovaným Lukášem Nečesaným v době vyšetřované události na místě, kde k ní došlo, zcela vyloučit, avšak pokud se nepodaří prokázat, že nemohlo dojít k pachovému přenosu prostřednictvím policistů kpt. Mgr. M. H. a kpt. Ing. M. J. nelze považovat výsledek pachové komparace za věrohodný. Znalec vyloučil rizikový jev „nepravého spojovacího pachu“, avšak dle dostupných faktů nemohl vyloučit s absolutní jistotou možnost rizikového jevu „pachového přenosu“. Postup policie při zajišťování pachových stop hodnotí v souladu s trestním řádem a ani při kontrole náhodné zajímavosti nezjistil žádné rozpory se závaznými standardy, takže v postupu policie skutečně nedošlo k žádnému pochybení.

U hlavního líčení tento znalec na svých závěrech, které jsou výše citovány, setrval a k dotazům dále poznamenal, že jediná možnost, jak jednoznačně vyloučit pachový přenos prostřednictvím zmíněných policistů H. a J. na místa, kde byly nalezeny pachové stopy obžalovaného je to, aby těmto policistům byly vzaty pachové vzorky a ty se porovnaly na místech s otiskem zajištěné pachové stopy. V případě, že by došlo k porovnání pachových vzorků osob policistů se zmíněnou pachovou stopou a pokud by byl výsledek v tomto případě negativní ve vztahu k uvedeným policistům, tak není možné, aby tito policisté byli tzv. přenašeči zmíněného pachu. Pokud by tedy byla nalezena pachová stopa toliko obžalovaného a nikoliv zmíněných policistů, jsou jako přenašeči tito policisté vyloučení a tuto pachovou stopu zde zanechal obžalovaný. Pokud by při porovnání pachových stop zajištěných na místě

mohlo dojít k omylu, může za to dle znalce lidský činitel, avšak on jej v tomto případě neshledal. Co se týkalo odběru pachových vzorků obžalovaného, bylo vše v pořádku. V případě jako je tento, mají pachy přenašeče či osoby, která pachovou stopu zanechala, stejnou vydatnost a dle jeho zkušeností pach v takovém případě vydrží na předmětných věcech velmi dlouho.

S ohledem na závěry uvedeného znaleckého posudku, soud nechal vypracovat **odborné vyjádření z oboru metoda pachové identifikace**, kdy úkolem bylo posouzení pachových vzorků osob kpt. M. [redacted] H. [redacted] a kpt. Ing. M. [redacted] J. [redacted] a jejich porovnání se zajištěnými pachovými stopami při ohledání místa činu a to u stop, kde byla zajištěna shoda mezi sejmutým otiskem pachové stopy a pachovým vzorkem osoby, tj. u stop č. 1, 7, 8, 9. Soud vyžadoval posouzení pachových vzorků toliko u těchto dvou osob policistů, protože jiné osoby z řad policistů nemohly být případnými přenašeči pachu tak, jak to v závěru svého znaleckého posudku uvádí znalec JUDr. Martin Kloubek. Jak bylo i soudem zjištěno z protokolu o ohledání místa činu a z obsahu spisu, jiní policisté nepřišli do styku s obžalovaným nebo jeho věcmi předtím, než byli přítomni ohledání místa činu. Toto se týká i policisty J. [redacted], který byl s kpt. H. [redacted] a kpt. J. [redacted] u obžalovaného v místě bydliště pro jeho věci a zároveň byl přítomen ohledání místa činu, avšak tohoto ohledání se zúčastnil předtím, než s obžalovaným a jeho věcmi přišel do styku. Takže ten případným přenašečem pachu rozhodně být nemohl.

Ze závěrů tohoto odborného vyjádření vyplývá, že v případě kpt. M. [redacted] H. [redacted] nebyla potvrzena pachová shoda mezi pachovým vzorkem jeho osoby a pachem zajištěným na výše zmíněných místech. Tzn., že pach tohoto policisty se na žádné z těchto pachových stop nevyskytuje. V případě kpt. Ing. M. [redacted] J. [redacted] byla zajištěna pachová shoda mezi pachovým vzorkem jeho osoby a otiskem pachové stopy u stopy č. 7. Na ostatních třech místech, kde byla zajištěna pachová stopa obžalovaného, nebyla potvrzena pachová shoda mezi pachovým vzorkem kpt. M. [redacted] J. [redacted] a otisky pachových stop.

Soud vyhověl obhajobě i v tom případě, že provedl důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, kdy ze závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že znalec se ztotožnil se závěry původního znalce z tohoto oboru, MUDr. Laciny, s ohledem na poranění, která poškozená utrpěla. Rovněž pak prakticky shodně uzavřel i skutečnosti, které se týkají předmětu, kterým byl útok veden. Podle tohoto znalce by v případě takového útoku došlo k potřísnění pachatele krví poškozené a rovněž by dřevěné poleno z půlkulatiny zanechalo v ranách způsobených poškozené, na šatech útočnicka, či v místě útoku na poškozenou stopy, tzn. částičky dřeva. Z charakteru poranění stop po krvácení apod. by bylo velmi obtížné určit, ve které části kadeřnictví útok tupým předmětem na poškozenou započal a kde skončil. Podle tohoto znalce poškozená v době, kdy ji našel její syn, byla při vědomí, takže mohla být i při vědomí předtím, než byla nalezena a proto případná porucha vědomí poškozené mohla být v různých časových intervalech po předmětném poranění různě hluboká.

U hlavního líčení pak znalec potvrdil, že poškozenou na vlastní oči neviděl. Vycházel z těch údajů, které napsal do svého znaleckého posudku. Podle jeho názoru by útočnick

v takovémto případě byl potřísněn krví poškozené alespoň na horní části končetin či na hrudníku. Znalec vyloučil, že by krev poškozené dotekla do provozovny z chodbičky.

Obhájci obžalovaného na závěr důkazního řízení navrhli soudu doplnit dokazování o opětovný výslech znalce JUDr. Martina Kloubka, neboť dle jejich názoru by se měl vyjádřit k závěrům odborného vyjádření, které soud nechal vypracovat ve vztahu k policistům H[] a J[]. Dále navrhli, aby byl vyslechnut pracovník GIBSu, který by se mohl vyjádřit k tomu, zda příslušníci policie v této věci konali či nekonali tak, jak jim předpisy stanoví a dále navrhovali, aby soud zajistil materiály ohledně pohybu mobilního telefonu V[] M[] a to ve dnech, které se týkají této trestné činnosti a rovněž navrhli vyslechnout svědkyni R[], která by se měla vyjádřit k tomu, že V[] M[] bydlel v té době v hotelu v blízkosti spáchané trestné činnosti a k tomu, zda se policie o tuto osobu zajímala, či nikoliv.

Jak je zřejmé z výše uvedených skutečností, soud předchozí návrhy na doplnění dokazování, které obhajoba předložila, akceptoval a provedl dokazování nad rámec toho, co mu bylo uloženo ve zrušujícím usnesení Vrchního soudu v Praze. Co se týká těchto návrhů na doplnění dokazování, tak ty shledal soud za nadbytečné a to z následujících důvodů.

Znalec Martin Kloubek se jednoznačně vyjádřil k dotazům předsedy senátu, případně státní zástupkyně k situaci, která nastala a která je popsána ve zmíněném odborném vyjádření z oboru metoda pachové identifikace. Je naprosto nadbytečné, aby byl opětovně vyslýchán, když v průběhu hlavního líčení reagoval na dotazy, které směřovaly právě k situaci, která v případě posouzení pachových vzorků osob kpt. M[] H[] a kpt. M[] J[] nastala. Jednalo by se pouze o opakování toho, co znalec již v průběhu hlavního líčení uvedl.

Výslech pracovníků GIBSu k postupu policie v tomto případě považuje soud za naprosto nadbytečný, neboť z žádných indicií nevyplývá, že by příslušníci policie porušili své povinnosti (naopak při posuzování postupu při ohledání místa činu již výše zmíněný znalec JUDr. Kloubek potvrdil, že konali v souladu se zákonem) a pokud by se měl nějaký pracovník GIBSu vyjadřovat v současné době k tomu, proč policie nevedla jako podezřelého osobu V[] M[], tak to rozhodně nemá nic společného s projednáváním této věci, kdy je nutno podotknout, že pracovníci GIBSu sami zaslali předmětné materiály krajskému státnímu zastupitelství bez jakýchkoliv pokynů, aby se ve věci dále konalo proto, že by zde bylo podezření, že policie nekoná tak, jak má.

V návaznosti na to může soud konstatovat, že prověřování buněk mobilních telefonů z okolí místa činu a to konkrétně v případě osoby V[] M[], je důkazem rovněž nadbytečným, neboť jak vyplývá i z úředního záznamu policie, tato osoba byla jednoznačně již zpočátku vyšetřování vyhodnocena jako osoba, která nemohla spáchat trestnou činnost a lze jen podotknout, že ani samotné prověřování případného pohybu této osoby v den, kdy mělo k útoku dojít, by nemělo žádný vliv na rozhodnutí zdejšího soudu s ohledem na důkazy, které byly řádně v průběhu hlavního líčení provedeny. Proto soud považoval za nadbytečný i výslech svědkyně R[], která by se vyjadřovala toliko k osobě V[] M[], případně k tomu, jak tato osoba byla policií ČR v počátku vyšetřování prověřována a opět

soud uzavírá, že ani tato výpověď nemá přímý vztah k projednávané trestné činnosti a soud má za to, že výpověď této svědkyně je právě z důvodů výše uvedených naprosto nadbytečná.

Soud považuje za takto provedené dokazování za naprosto kompletní, ucelené a podle názoru soudu ze závěrů provedeného dokazování je možno učinit závěr o vině a trestu v tomto případě. Soud zhodnotil veškeré skutečnosti a důkazy výše uvedené ve vzájemných souvislostech a jednak každý důkaz zvlášť a učinil jednoznačný závěr, že jednání, které je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, se dopustil obžalovaný Lukáš Nečesaný.

Je pravdou, že obžalovaný po celou dobu spáchání výše popsané trestné činnosti popírá a argumentuje tím, že on nemohl být pachatelem, neboť v kadeřnictví setrval pouze několik vteřin a s poškozenou se do žádného fyzického kontaktu nedostal a když mu poškozená sdělila, že ho neostříhá, tak odešel. Sám obžalovaný uvádí, že když přicházel ke kadeřnictví, viděl z kadeřnictví odcházet malého hochu ve věku asi 10 let. Ke své obhajobě dále dodává, že neměl motiv k tomuto jednání, neboť byl ze strany rodičů řádně finančně zajištěn.

Obhajoba obžalovaného byla jednoznačně vyvrácena a jeho vina potvrzena následujícími provedenými důkazy:

Jedná se zvláště o výpověď poškozené L. B., která kromě jiného jednoznačně potvrdila, že jejím posledním obslouženým zákazníkem, byla dne 21.2.2013 chlapec ve věku asi 10 let, který odešel okolo 16.45 hod. spolu s matkou. Po tomto chlapci přišel do jejího kadeřnictví muž, který ji žádal o ostříhání, ona jej odmítla a tímto mužem byla ihned po odmítnutí napadena způsobem, který je ve výroku rozsudku popsán. Tento muž, který byl mladšího vzezření, přišel v době kolem 16.55 hod. Jelikož tato svědkyně opakovaně potvrdila, že mezi chlapcem a útočníkem žádná jiná osoba do kadeřnictví nevstoupila a sám obžalovaný vypověděl, že chlapce viděl odcházet z kadeřnictví, je jednoznačné, že pachatelem byl právě obžalovaný, který byl osobou, která do kadeřnictví po tomto hochovi vstoupila. V mezidobí zde dle vyjádření svědkyně nikdo nebyl.

Obžalovaný sice tuto skutečnost popírá, avšak je zřejmé, že jeho výpověď není zcela pravdivá. Jak sám uváděl, viděl ze svého postavení údajně kupičku vlasů, která měla být v kadeřnictví podle jeho vyjádření v prostředku místnosti. Kupička vlasů však dle poškozené nebyla vprostřed místnosti, avšak byla v rohu místnosti, takže obžalovaný, aby tuto kupičku vlasů mohl vidět, se musel pohybovat ve vlastním prostoru kadeřnictví a nikoliv z místa, které uvádí on. To, že kupičku vlasů viděl, potvrzují shodně i znalci z oboru očního lékařství s tím, že je naprosto logické, že pokud obžalovaný viděl na podlaze kupičku něčeho, musely to být vlasy, neboť se pohyboval v kadeřnictví.

To, že obžalovaný se pohyboval po prostorách kadeřnictví a místnost prohledával, je jednoznačně prokázáno zajištěnými pachovými stopami i na místech, která jsou uvedena výše (koženková šedá kabelka na levé kadeřnické židli v kadeřnictví, na kovovém držadle dvířek u pravého kadeřnického stolu a na plastovém spínači světel na chodbě v čekárně kadeřnictví). Soud nezpochybnuje závěry odborných vyjádření z odvětví metody pachové identifikace, kdy všichni slyšení svědci potvrdili, že v tomto případě bylo postupováno ve shodě s platnými

předpisy, nikdo se zajištěnými pachovými stopami nemanipuloval, nikdo nedal pokyn, aby došlo k falšování důkazů a rovněž všichni pohybující se policisté na místě dodržovali všechna opatření k tomu, aby zabránili přenosu falešných pachových stop.

S ohledem na závěry odborného vyjádření z oboru metody pachové identifikace, kdy bylo zkoumáno, zda přenašeči pachu obžalovaného nemohli být příslušníci policie kpt. Hynek a kpt. Jušta a kdy kpt. H█████ byl vyloučen jako přenašeč pachu ve všech čtyřech případech v místech, kde byl nalezen pach obžalovaného a kpt. J█████ ve třech případech, je naprosto jasné, že pachové stopy na zmíněných místech zanechal pouze obžalovaný a že tyto jeho pachové stopy nemohl nikdo z přítomných policistů přenést na dané místo. Tento závěr je v souladu i se zmíněným znaleckým posudkem JUDr. Martina Kloubka. Lze proto učinit jednoznačný a ničím vyvratitelný závěr, že obžalovaný se těchto míst dotýkal a že pachové stopy zde zanechal on a že na tato místa stopy nebyly přeneseny policisty kpt. H█████ a kpt. J█████, kteří jediní přišli s obžalovaným nebo s jeho věcmi do styku předtím, než k ohledání místa činu došlo.

Z výše uvedených důvodů lze dovodit, že obžalovaný se po prostorách provozovny pohyboval a to na místech, kde zanechal svoji pachovou stopu. Jsou to místa logická s ohledem na motiv jednání, neboť bylo všeobecně známo, že poškozená si ponechává peníze v pravém šuplíku a že peněženku ženy obvykle mívají ve své kabelce. Rovněž tak pachová stopa na vypínači svědčí o tom, že pachatel po svém odchodu zhasnul, což koresponduje s výpověďmi dalších svědků, kteří uváděli, že po 17. hodině již bylo v kadeřnictví zhasnuto. Přitom bylo prokázáno, že když obžalovaný do kadeřnictví vešel, tak v čekárně bylo rozsvíceno (to vyplývá nejen z výpovědi poškozené, ale i z výpovědi některých svědků, kdy výpověď svědkyně Š█████ prakticky koresponduje s výpovědí svědka J█████ K█████ a svědkyně M█████ V█████). Nikdo z těchto svědků neviděl v mezidobí, kdy malý hoch opustil kadeřnictví a přicházel mladý muž do kadeřnictví kohokoliv vstoupit.

Skutečnost, že nikdo mezi odchodem chlapce a vstupem pachatele do kadeřnictví nevešel, je kromě výpovědi poškozené jednoznačně prokazováno i výpovědí svědkyně Š█████. Jelikož tato svědkyně po celou dobu kouřila ve svém okně a koukala na kadeřnictví, je zcela vyloučeno, aby kdokoliv jiný v mezidobí do kadeřnictví vešel, aniž by si toho tato svědkyně všimla. S těmito výpověďmi koresponduje i výpověď svědka J█████ K█████ který uvedl, že viděl kolem 17. hodiny odcházet z kadeřnictví mladíka a v té době se již v kadeřnictví nesvítilo. Prakticky totéž vypověděla svědkyně V█████

Obžalovaný ve své výpovědi tvrdí, že se v kadeřnictví zdržel pouze několik vteřin, což při rekonstrukci trestného činu bylo přesně změřeno na 23 vteřin. S ohledem na nově vypracované znalecké posudky obhajobou a to z oboru neurologie a neurochirurgie, kdy obhajoba tvrdí, že poškozená musela trpět retrográdní amnézií, považuje soud za nutné konstatovat následující. I přesto, že znalec prof. MUDr. Karel Urbánek, CSc. tvrdí skoro s jistotou, že poškozená musela retrográdní amnézií trpět, zároveň uvádí, že tato amnézie by se vztahovala hlavně k samotnému útoku a teprve následně k událostem před tímto útokem. Jak však vyplývá z obsahu spisu, poškozená útok pachatele opakovaně při svých výsleších popsala, jedná se o výpovědi konzistentní a naprosto odpovídající i vypracovaným znaleckým posudkům. Z tohoto důvodu se tak radikální tvrzení znalce jeví soudu jako přinejmenším

velice opovážlivé a nemá oporu v jednoznačně zjištěných skutečnostech. Navíc tento znalec neměl k dispozici kompletní lékařskou dokumentaci poškozené, ani ji nevyšetřil. K tomu je možno ještě dodat, že další znalec z oboru neurologie MUDr. Taláb se k otázce amnézie nemohl jednoznačně vyjádřit a uvedl, že se jedná o otázku hypotetickou, kterou nelze objektivně zjistit. Prakticky stejný závěr učinil i znalec z oboru neurochirurgie prof. MUDr. Martin Häckel, CSc., který možnost, že poškozená trpěla retrográdní amnézií, ohodnotil asi jako padesátiprocentní a na otázku soudu jednoznačně uvedl, že není možno zjistit, zda touto amnézií poškozená skutečně trpěla.

Je zřejmé, že obhajoba se snaží těmito důkazy (včetně sugestivně zadaných otázek) přesvědčit soud, že je možno, aby mezi odchodem chlapce z kadeřnictví a příchodem pachatele vešel do kadeřnictví obžalovaný, který kadeřnictví následně opustil a teprve po něm přišel pachatel, který se útoku dopustil. Pokud obhajoba tvrdí, že retrográdní amnézie byla u poškozené jednoznačně prokázána, tak z výše uvedených závěrů jednoznačně vyplývá, že tomu tak není a že amnézie u poškozené prokázána nebyla, byť ji nelze ani vyloučit. Soud však považuje za velice podstatné i to, že svědkyně Š. [REDAKCE] pozorovala v době kolem sedmnácté hodiny po dobu cca 2 minut ze svého okna vchod do kadeřnictví, viděla, jak z kadeřnictví vychází malý chlapec a jak tam vchází mladý muž štíhlé postavy (naprostý opak popisu osoby V. [REDAKCE] M. [REDAKCE]). Jelikož obžalovaný tvrdí, že se v kadeřnictví zdržel cca 23 vteřin, musela by jej tato svědkyně při odchodu z kadeřnictví vidět, neboť jak vyplývá i z porovnání údajů jejího telefonu, telefon započal v 16.59 hod. a trval 1,03 minuty. Za celou dobu, kdy telefonovala a kouřila u okna, tak nikdo jiný, kromě muže, o kterém je výše zmínka, do kadeřnictví nevešel. Z výpisu jejího telefonu vyplývá, že chlapec odešel z kadeřnictví asi v 16.48 hod. a ona již viděla, jak do kadeřnictví vchází výše zmíněný muž. Sama potvrdila, že kouří minimálně dvě minuty a protože za tuto dobu kromě zmíněného muže do kadeřnictví nikdo nevešel, je nemožné, aby mezi zmíněným odchodem chlapce a okamžikem, kdy do kadeřnictví vešel uvedený muž, který je pachatelem tohoto jednání, vešel do kadeřnictví ještě někdo jiný.

Výše citovaný závěr je podporován i tím, že poškozená byla již v době útoku převlečená, měla na sobě boty a byla zvyklá odcházet z kadeřnictví v 17 hodin a protože se jednalo o zimní období, tak je naprosto jasné, že takto připravená k odchodu by již v kadeřnictví delší dobu nesetřvala. Rozhodně lze tedy vyloučit možnost, že by pachatelem mohl být někdo, kdo přišel do kadeřnictví po 17. hodině, protože v tu dobu by zde již rozhodně poškozená nebyla. Z tohoto důvodu má tedy soud za to, že se podařilo jednoznačně vyvrátit obhajobu obžalovaného, že on vešel do kadeřnictví, následně jej po několika vteřinách opustil a teprve poté přišel na místo pachatel.

K nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného dále soud ještě uvádí, že jeho výpověď je znevěrohodněna i tím, že svědkovi H. [REDAKCE] tvrdil, že má doučování od 17 do 19 hodin, proto se v tu hodinu nemohou vidět, přičemž doučování měl v době od 16 do 17 hodin. Je zřejmé, že tuto informaci podal svědkovi proto, aby si zajistil určité časové alibi na dobu, kdy se uvedeného jednání dopustil. Rovněž tvrzení obžalovaného, že v předmětný den měl s sebou na doučování batoh zn. NIKE, není nikým prokázáno, naopak svědek L. [REDAKCE] tvrdí, že obžalovaný měl s sebou tašku přes rameno. Podstatným důkazem je rovněž fotodokumentace včetně úředního záznamu, ze kterého vyplývá, že obžalovaný měl možnost cestou od svědka

L. [redacted] si vzít poleno jako zbraň a s tímto polenem na poškozenou zaútočit. Měl minimálně dvě možnosti, kde poleno vzít, jak to vyplývá z fotodokumentace založené ve spise. Obhájce obžalovaného se sice tuto skutečnost snažil vyvrátit svým tvrzením v rámci závěrečné řeči, kdy údajně dle jeho poznatků měla být vrata, za kterými polena byla naskládána, zavřena. Je proto s podivem, že tuto skutečnost soudu nesdělil již dříve v průběhu dokazování, aby případně bylo možno jeho tvrzení soudem prověřit. Nicméně stále zůstává další možnost, kde obžalovaný mohl poleno vzít.

Motiv obžalovaného je podle názoru soudu zřejmý. Obžalovaný sám sebe staví do světla finančně zajištěného člověka, v čemž ho svými výpověďmi podporují rodinní příslušníci, zvláště pak rodiče. Podle zjištění provedených v tomto případě však finanční situace obžalovaného nebyla tak růžová, jak ji před soudem prezentoval. Bylo prokázáno, že v minulosti doma zcizoval různé předměty, případně i finanční hotovost a pravděpodobně i díky těmto excesům neovlastnil od libereckého domu klíče. Z výpovědi rodičů sice vyplývá, že to bylo proto, že klíče v minulosti ztratil, avšak logickým závěrem pro posouzení této skutečnosti je to, že rodiče se obávali o další odcizené věci z jejich bytu. Obžalovaný si bral peníze proto, že byl zvyklý na nákladný způsob života a experimentoval s drogami, zvláště s pervitinem a marihuanou a to vyplývá nejen z výpovědi některých jeho spolužáků a známých (např. svědek H. [redacted]), ale i rovněž ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Je nejvyš pravděpodobné, že obžalovaný užil pervitin jeden až tři měsíce před dobou spáchání této trestné činnosti a nikoliv jeden rok, jak on sám to uvádí. Rovněž je prokázáno, že obžalovaný neměl klíče ani od bytu od svých prarodičů v Hořicích, kteří to odůvodňovali stejným způsobem, tj., že v minulosti obžalovaný klíče ztrácel. Stejně tak prarodiče konstatovali, že obžalovaný ztrácel mobilní telefony apod., takže i v kontextu s ostatními důkazy se dá učinit závěr, že ani v Hořicích neměl obžalovaný důvěru svých prarodičů a klíče od bytu mu svěřeny nebyly. To, že často ztrácel údajně mobilní telefony, se dá logicky vysvětlit tím, že tyto prodával, aby tak získal peníze pro svoji potřebu. Obžalovaný totiž před svými spolužáky vystupoval jako velice movitý člověk (viz výpověď svědkyně A. [redacted] K. [redacted]), avšak v poslední době tomu tak zjevně nebylo. Tento závěr podporuje i fakt, že obžalovaný nebyl schopen zaplatit příspěvek na maturitní ples, kdy na úhradu tohoto příspěvku měl čas cca 4 měsíce a ani za tu dobu nebyl schopen požadovaných 1.500 korun uhradit a to přesto, že od své babičky dvakrát tuto částku na úhradu dostal. Také bylo prokázáno, že obžalovaný dlužil různým spolužákům či známým peníze, kdy se sice jednalo o menší částky, avšak v případě jeho bývalé přítelkyně V. [redacted] S. [redacted] se jednalo o částku cca 2 tisíce korun, kterou jí za dobu několika měsíců nebyl schopen vrátit.

Je pravdou, že rodinní příslušníci obžalovaného se snažili svými výpověďmi v průběhu hlavního líčení obžalovanému pomoci, aby se tak vyhnul podezření, že k předmětnému jednání měl motiv. Vyplývá to jednak z rozdílné výpovědi matky obžalovaného Šárky Nečesané, která v přípravném řízení uvedla, že obžalovaný je značně nespolehlivý, že doma zcizuje věci a že mu není možno věřit, když u hlavního líčení se snažila tuto výpověď pozměnit ve prospěch obžalovaného s tím, že věci, které doma kradl, byly vlastně jeho. Stejně tak nevěrohodně vyplývá výpověď svědka Luďka Nečesaného (dědečka obžalovaného), který v přípravném řízení jednoznačně uvedl, že mu Šárka Nečesaná řekla, že obžalovaný, když byl mladý, tak nikdy nelhal, ale v době, kdy mělo k předmětnému jednání dojít, byl hrozný a hodně lhal. U hlavního líčení tento svědek, aniž by byl tázán,

vypověděl, že jeho vnuk se ve své výpovědi musel mýlit v otázce, kdy přišel z doučování domů, což jasně svědčí pro domněnku, že celá jeho výpověď byla předem domlouvána tak, aby ladila s ostatními výpověďmi ve prospěch obžalovaného. Ostatně sám svědek připustil, že před svojí výpovědí se o celé trestné činnosti v rodině bavili a věděl, co jeho vnuk vypovídal. Nevěrohodně rovněž vyplývá tvrzení tohoto svědka u hlavního líčení, že si jasně vzpomíná, že obžalovaný přišel domů v 17 hodin, což si pamatuje podle toho, že začínají zprávy, na které kouká každý den, když v přípravném řízení uvedl, že si vůbec není jistý tím, kdy přesně obžalovaný z doučování přišel. Je logické, že pokud by byla pravda to, co uvádí v průběhu hlavního líčení, že by si na tuto skutečnost vzpomněl již v přípravném řízení s ohledem na to, že zprávy dle svého názoru sleduje každý den.

Marie Nečesaná vypověděla, že obžalovaný přišel domů přesně v 17 hodin, neboť se hodinové ručičky překrývaly. I toto odůvodnění je nelogické, neboť pokud by se měly hodinové ručičky překrývat, tak by se muselo jednat o čas cca 17.28 hod., nikoliv 17.00 hod.

V návaznosti na to, co je výše uvedeno, soud konstatuje, že nemůže brát jako věrohodné výpovědi svědků Šárky Nečesané, Marie Nečesané a Luďka Nečesaného o tom, že oblečení a obuv, které obžalovaný vydal policii, bylo to, které měl v předemný den na sobě a že s ním nebylo nijak manipulováno (prádlo nebylo prané). Je zřejmé, že snaha všech těchto svědků směřuje k tomu, aby obžalovanému pomohli a soud podotýká, že není žádným problémem poté, co je prádlo vyprané, na něm udělat jakousi krevní skvrnu, jak uváděl obžalovaný, případně vydat prádlo jiné, které obžalovaný na sobě neměl, stejně tak mohla být vydána jiná obuv, takže trasologické stopy na místě činu se nemusely shodovat s obuví předloženou obžalovaným. Toto soud podotýká k námitce obhájců, kteří uvádějí, že v případě, že by byl obžalovaný pachatelem, by na jeho oblečení musely být zajištěny krevní stopy, což se nestalo.

Z celého důkazního řízení vyplývá zjevná snaha obhajoby určit jako pachatele tohoto jednání E■■■■ M■■■■, případně nově osobu jménem V■■■■ M■■■■. Soud má za to, že i přes veškerou snahu obhajoby není sebemenší důkaz o tom, že E■■■■ M■■■■ by mohl být pachatelem tohoto jednání a navíc, že by měl motiv k tomuto jednání. On sám shodně v přípravném řízení i před soudem popsal předemný den, jeho výpověď se shoduje s výpovědí jeho přítelkyně, svědkyně I■■■■ Š■■■■ a jeho vysvětlení, proč v uvedený den a hodinu šel do kadeřnictví, je naprosto logické a přijatelné. Soud navíc poukazuje na výpověď poškozené, která jednoznačně uvedla, že E■■■■ M■■■■ není pachatelem uvedeného jednání a jak vyplývá ze závěrů znaleckého psychologického posudku, který na ni byl vypracován, svědkyně vypovídala na základě prožitých událostí, které byla schopna spolehlivě reprodukovat a nikdy by pachatele, byť by se jednalo o jejího syna, nijak nechránila. Poškozená by nebyla schopná celou situaci zinscenovat tak, aby obvinila právě obžalovaného Lukáše Nečesaného z tohoto jednání. Sám svědek E■■■■ M■■■■ svoji vinu popřel, což je v kontextu s tím, co bylo v průběhu důkazního řízení zjištěno. Svědkyně Š■■■■ rovněž potvrdila, že E■■■■ M■■■■ poté, co přišel domů a o všem jí vyprávěl, tak zamkl byt svými klíči, tzn., že svoje klíče s sebou měl a z výpovědi samotného Evžena Moroze vyplynulo, že klíč od kadeřnictví měl na svých klíčích, tzn., že i v daný den se mohl do objektu kadeřnictví dostat tak, jak popsal.

Stejně tak neexistuje jediný důkaz, který by mohl vést k domněnce, že pachatelem je V [REDACTED] M [REDACTED]. Jak je již výše uvedeno, tato osoba byla příslušníky policie okamžitě na začátku vyšetřování vyhodnocena jako osoba, která se nemohla dopustit předmětné trestné činnosti a neexistuje jediný, byť nepřímý důkaz, který by vůči této osobě svědčil a stavěl ji do pozice podezřelého.

Pokud svědek V [REDACTED] uvádí, že slyšel jakýsi rámus kolem 17. hodiny v předmětný den v kadeřnictví, kdy to popsal, jako že se stěhuje nábytek, tak zde soud konstatuje, že tato výpověď není příliš věrohodná, neboť svědkyně V [REDACTED] vypověděla, že v uvedenou dobu slyšela ránu jakoby ze dvora a není proto možné určit, zda tato skutečnost měla nějakou souvislost s tímto případem.

Námítka obhajoby v tom směru, že pachatel byl bez brýlí a že obžalovaný by nebyl schopen takového jednání, kdyby neměl brýle s ohledem na jeho oční vadu, byla spolehlivě a jednoznačně vyvrácena výpovědí znalce prof. MUDr. Pavla Rozsívala, CSc., který jednoznačně uvedl, že obžalovaný se bez brýlí předmětného jednání mohl dopustit a nebyly by na něm patrné žádné grimasy, kdyby bez brýlí zaostřoval tak, aby viděl.

Ohledně výše uvedeného znaleckého posudku z oboru očního lékařství, kdy obhajoba předložila další znalecký posudek, který svým způsobem sporoval závěry znaleckého posudku prof. MUDr. Pavla Rozsívala, CSc., je nutno konstatovat, že v průběhu hlavního líčení si původní znalec prof. MUDr. Pavel Rozsival, CSc. obhájil své závěry. Jednoznačně poukázal na důvody, proč byly v určitých směrech rozdílné závěry jeho posudku a posudku MUDr. Břetislava Brožka, kdy jasně poukázal na pochybení znalce přibrávaného obhajobou a ve svém dodatku ke znaleckému posudku tak, jak je výše uvedeno, své závěry odůvodnil. Soud má proto za to, že v tomto případě se lze jednoznačně přiklonit k závěrům posudku znalce prof. MUDr. Pavla Rozsívala, CSc. a není nutno vypracovávat ústavní znalecký posudek ve smyslu § 110 tr. řádu.

Ohledně provedené rekognice a fotorekognice v přípravném řízení soud konstatuje tolik, že závěry provedené fotorekognice nebere v potaz při hodnocení důkazů a rozhodování o vině, neboť tato fotorekognice předcházela rekognici in natura, která podle názoru soudu má při posuzování důkazů výsadnější postavení a vzhledem k tomu, že při rekognici in natura poškozená neoznačila jako pachatele obžalovaného, nelze mu dávat k tíži ani to, že jej označila jako pachatele při fotorekognici.

Je samozřejmé, že soud při hodnocení rekognice in natura musel přihlédnout k závěrům znaleckého posudku z oboru neurologie a i k psychologickému znaleckému posudku, který byl na poškozenou vypracován, kdy z těchto závěrů lze dovodit, že poškozená nejednala v úmyslu někoho křivě obvinít z tohoto jednání, avšak že nebyla ze zdravotních důvodů schopna stoprocentně pachatele určit.

To, že obžalovaný o celé věci věděl víc, než jak uváděl při svých výsleších, je zřejmé i z facebookové komunikace mezi ním a svědkyní R [REDACTED], která byla dne 21.2.2013 ve 20.40 hod. a kdy zde píše, že poškozená byla okradena. Přitom v této době o loupežném motivu kromě pachatele nikdo nevěděl.

Charakter útoku je jednoznačně prokázán znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ze kterého vyplývá, že pachatel zasadil poškozené nejméně šest ran tupým předmětem do oblasti hlavy, kdy dva údery byly vedeny do oblasti týlní a další údery do oblasti temenní v době, kdy již poškozená ležela na zemi čelem k podlaze. Tento znalecký posudek také jednoznačně dokresluje zranění způsobená poškozené a i skutečnost, že bez náhodného nalezení poškozené jejím synem, by s největší pravděpodobností došlo k fatálnímu následku. Ohledně nalezených umělých nehtů, případně nehtů poškozené, je možno konstatovat, že v tomto případě se mohlo jednat o obranu poškozené před útokem pachatele a to, že obžalovaný na sobě nemá žádné stopy po obraně poškozené, nic neznamená, neboť útok byl veden zbraní, tj. polenem a nemuselo tak dojít k zasažení útočnicka. Tento znalecký posudek je prakticky potvrzován znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství, který rovněž předložila obhajoba a kde znalec poukazuje na to, že vůči znaleckému posudku MUDr. Laciny nemá žádných výhrad. Ohledně případné krve na oblečení pachatele, soud odkazuje na odůvodnění, které je uvedeno shora, tzn., že není možno tento důkaz brát jako důkaz průkazný, neboť není jisté a nelze prokázat, zda obžalovaný předložil skutečně oblečení, které na sobě v době útoku měl.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud učinil jednoznačný závěr, že skutek, který je předmětem projednávané věci, spáchal obžalovaný. Zkráceně je možno tento závěr odůvodnit výpovědí samotné poškozené, která je v kontextu s výpovědí svědkyně Š [REDAKCE], kdy je dána jednoznačně časová osa, kdy k útoku došlo a je nepochybně prokázáno, že v tomto úseku nevešel do kadeřnictví po odchodu malého chlapce nikdo jiný než pachatel. Rozhodně lze vyloučit (už s ohledem na výpověď svědkyně Š [REDAKCE]), že před pachatelem přišel do kadeřnictví ještě obžalovaný. Naopak, doplněné dokazování jenom potvrdilo původní závěry soudu, že obžalovaný je tím, kdo útok spáchal. Soudu se podařilo jednoznačně vyvrátit námitky obhajoby ohledně pachových stop, které obžalovaný na místě činu zanechal a to na místech, kde dle svého tvrzení nebyl, a kde musel být pouze pachatel. Pokud se k tomu přičte výpověď poškozené, že pachatelem byl člověk, který vešel do kadeřnictví po malém chlapci a v kontextu s tím se vyhodnotí výpověď svědkyně Š [REDAKCE], ze které vyplývá, že daný člověk byl v kadeřnictví minimálně dvě minuty, odešel rozhodně po 17. hodině a před jeho příchodem do kadeřnictví nikdo nepřišel, je to další jednoznačný důkaz pro to, že skutek spáchal obžalovaný. Poškozená sice mohla (ale také nemusela) trpět retrográdní amnézií tak, jak se snaží prokázat obhajoba, avšak již samotný popis skutkového děje, zvláště pak jeho útoku, svědčí pro to, že samotný útok si dobře pamatuje, což odporuje tvrzení znalce prof. MUDr. Karla Urbánka, který tvrdí, že s jistotou poškozená amnézií trpěla a to zvláště v době samotného útoku. Závěr soudu je pak podporován i výpovědí slyšené znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Málkové, která shodně jako druhá znalkyně z oboru psychologie setrvaly na svém původním znaleckém posudku i přesto, že jim byly předloženy znalecké posudky předložené obhajobou. Z toho vyplývá, že i po doplnění dokazování je možno hodnotit výpověď poškozené jako pravdivou a věrohodnou.

Znalecký posudek z oboru očního lékařství potvrzuje závěry soudu o tom, že pachatelem mohl být obžalovaný a že i s uvedenou oční vadou se tohoto jednání mohl dopustit a mohl vidět předměty, o kterých ve své výpovědi mluví.

Podle názoru soudu byl zjištěn i motiv jednání obžalovaného, tj. získání finančních prostředků. Měl možnost zajištění si zbraně (polena), jak vyplývá z úředního záznamu a fotodokumentace, dále se jeví jako nevěrohodná jeho výpověď v tom směru, že byly prokázány smyšlené pasáže ohledně jeho obhajoby, což koresponduje i se závěry znaleckého posudku, který na obžalovaného byl učiněn znalkyní PhDr. Tůmovou a rovněž je zřejmé, že není nikdo jiný, kdo by měl motiv poškozenou takto napadnout za účelem získání finančních prostředků. Není možné, aby to byl někdo jiný, další, když jednoznačně je prokázáno, že pachatelem byl ten, kdo vešel do kadeřnictví po malém hochovi a tímto člověkem byl jednoznačně obžalovaný Lukáš Nečesaný.

Soud jednání obžalovaného kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) tr. zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný se dopustil jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem a čin spáchal v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Jeho jednání je soudem kvalifikováno jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť s ohledem na osobu obžalovaného a jeho inteligenci je jasné, že chtěl poškozenou usmrtit a získat tak majetkový prospěch, což jednoznačně vyplývá z charakteru útoku, který je možno považovat za život likvidační, neboť obžalovaný útočil opakovaně tupým předmětem na hlavu poškozené a to i za situace, kdy již poškozená ležela zraněná na zemi a obžalovanému nekladla jakýkoliv odpor. Tzn., že jeho cílem bylo způsobit poškozené fatální následek. Poškozenou následně zanechal na místě svého jednání a nebýt toho, že poškozená byla náhodou objevena E. M., který přivolal záchrannou službu, došlo by na základě razance útoku ke smrti poškozené. Obžalovaný jednoznačně svůj čin spáchal s rozmyslem, neboť se na místo činu dostavil již se zbraní, kterou si pořídil během cesty z doučování, tzn., že měl čas k úvaze nad svým jednáním a rozhodně nejednal v afektu, takže právní kvalifikace tzv. premeditativní vraždy je zcela na místě.

K osobě obžalovaného soud zjistil, že nebyl v minulosti soudně trestán ani řešen pro přestupek.

Při úvaze o výši a druhu trestu soud přihlédl k tomu, že se jedná o pokus trestného činu, avšak dá se říci, že tento pokus je pokusem ukončeným, když obžalovaný učinil vše, co pokládal za nezbytné k dokonání trestného činu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo nezávisle na jednání obžalovaného. Polehčující okolností se jeví v případě obžalovaného pouze to, že nebyl v minulosti soudně trestán, naopak mu dle názoru soudu přitěžuje, že spáchal trestný čin surovým způsobem. S ohledem na věk obžalovaného a s přihlédnutím, ke všem okolnostem relevantním pro ukládání trestu, má soud za to, že trest mírně nad spodní hranicí zákonné trestní sazby § 140 odst. 3 tr. zákoníku, tj. trest ve výměře 16 let, je zcela přiměřený a všem okolnostem pro ukládání trestu odpovídající.

Soud neshledal podmínky pro zařazení obžalovaného do mírnějšího typu věznice, než jak to ukládá ust. § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a to právě s ohledem na charakter a závažnost tohoto jednání a proto zařadil obžalovaného pro výkon tohoto trestu v souladu s citovaným ustanovením do věznice se zvýšenou ostrahou a to i přesto, že dosud ve výkonu trestu nebyl.

Se svým nárokem na náhradu škody se včas a řádně připojila poškozená L [REDAKCE] B [REDAKCE], která svůj nárok dokladovala pomocí lékařských zpráv a to ve výši 79.890 Kč a rovněž Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR, která rovněž řádně vyčíslila škodu, která jí jednáním obžalovaného vznikla a to na částku 235.243 Kč. Jelikož byla zjištěna příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobením těchto škod, rozhodl soud, že obžalovaný je povinen na náhradě škody těmto poškozeným výše zmíněné částky uhradit.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání **do osmi** dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, **má poškozený možnost** požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Hradci Králové dne 21.5.2014

JUDr. Jiří Vacek, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení
Š [REDAKCE]

